

04

DPI ONLINE
ROUNDTABLE MEETING
DPI ONLINE YUVARLAK
MASA TOPLANTISI

European Union

Norwegian Ministry
of Foreign Affairs

This project is co-funded by
the European Union and Norwegian MFA.

Bu proje Avrupa Birliği ve Norveç MFA
ile ortaklaşa finanse edilmektedir.

Emerging Technologies on Peace Processes

Geliřen Teknolojilerin Barış Sreçleri zerindeki Etkisi

9 APRIL & 15 MAY 2020
9 NİSAN & 15 MAYIS 2020

Published by Yayınlayan

Democratic Progress Institute Demokratik Gelişim Enstitüsü

11 Guilford Street 11 Guilford Street

London WC1N 1DH London WC1N 1DH

www.democraticprogress.org www.democraticprogress.org

info@democraticprogress.org info@democraticprogress.org

+ 44 (0) 20 7405 3835 + 44 (0) 20 7405 3835

First Published, xxxxxx İlk Baskı, xxxxxx

ISBN – XXXX ISBN – XXXXX

© DPI – Democratic Progress Institute Demokratik Gelişim Enstitüsü

DPI – Democratic Progress Institute is a charity
registered in England and Wales.

Registered Charity No. 1037236. Registered Company No. 2922108

This publication is copyright, but may be reproduced by any method
without fee or prior permission for teaching purposes, but not for resale.
For copying in any other circumstances, prior written permission must be
obtained from the publisher, and a fee may be payable.

DPI – Demokratik Gelişim Enstitüsü İngiltere ve Galler’de kayıtlı bir vakıftır.
Vakıf kayıt No. 1037236. Kayıtlı Şirket No. 2922108

Bu yayının telif hakları saklıdır, eğitim amacıyla telif ödenmeksizin yada
önceden izin alınmaksızın çoğaltılabilir ancak yeniden satılamaz.
Bu durumun dışındaki her tür kopyalama için yayıncıdan yazılı izin alınması
gerekmektedir. Bu durumda yayıncılara bir ücret ödenmesi gerekebilir.

Table of Contents

Foreword	4
Introduction	10
Exploring the Growing Impact of Emerging Technologies on Peace and Conflict Resolution Processes	14
Meeting with Youth Group: Comments, Questions and Answers	32
Meeting with the Media Group: Comments, Questions and Answers	42
Closing Remarks	54
Further Suggestions for DPI	56
Conclusion	58
Participant List (Youth Meeting)	60
Participant List (Media Meeting)	66
DPI Aims And Objectives	70
Board Members	74
Council of Experts	80

İçindekiler

Önsöz	5
Giriş	11
Barış ve Çatışma Çözümü Süreçlerinde Yeni Teknolojilerin Büyüyen Etkisinin İzinde	15
Yorumlar, Sorular ve Cevaplar	33
Medya Grubuyla Buluşma: Soru ve Cevaplar	43
Kapanış Konuşması	55
DPI'ya Yönelik Öneriler	57
Sonuç	59
Katılımcı Listesi (Gençlik Toplantısı)	61
Katılımcı Listesi (Medya Toplantısı)	67
Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Amaçları ve Hedefleri	71
Yönetim Kurulu Üyeleri	74
Uzmanlar Kurulu Üyeleri	80

Foreword

On the 9th April and 15th May, the Democratic Progress Institute (DPI) held the first and second in a new series of Online events focusing on the role of new technologies in conflict resolution. Due to the health and safety challenges that the COVID-19 pandemic poses, DPI has re-planned some of its forthcoming events to run them via online platforms. DPI acknowledges that this global pandemic will have many impacts on conflict resolution, ranging from exacerbating violence to instigating ceasefires. DPI recognises not only the vital importance of keeping dialogue alive during this time of uncertainty, but also in finding innovative ways to use technology and understand the openings that COVID-19 may offer conflict resolution and peace building.

With the increased use of and dependency on online platforms due to lockdown there seemed no better way to begin our online activities than with our first roundtable in a new series of events focusing on the role of new technologies in peace processes. Participants, for the first event on 9th April, comprised DPI's core youth group - young figures with diverse professional and political backgrounds from across Turkey (including Ankara, İstanbul, Mardin, Diyarbakır and Zonguldak), including political parties youth representatives (from AKP, CHP and HDP), civil society workers, social workers, university students, and academics. The participants for the 15th May roundtable com-

Önsöz

29 Nisan ve 15 Mayıs tarihlerinde Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI), çatışma çözümünde yeni teknolojilerin rolüne odaklanan yeni çevrimiçi etkinlikler dizisi bağlamında ilk iki etkinliğini gerçekleştirdi. COVID-19 pandemisiyle bağlantılı sağlık ve güvenlik tedbirleri bağlamında DPI, yakın gelecekteki kimi etkinliklerini çevrimiçi platformlarda gerçekleşecek şekilde yeniden planladı. DPI, bu küresel salgının çatışma çözümüne büyük etkileri olacağını, kâh şiddet olaylarını arttırıp kâh ateşkeslere giden yolu açacağını öngörüyor. DPI bu belirsizlikler döneminde diyalogu sürdürmenin öneminin farkında; bunun yanı sıra teknolojiyi yeni yöntemlerle kullanarak COVID-19'un çatışma çözümü ve barış inşası alanında açabileceği kapıları anlamayı amaçlıyor.

Karantina ve sokağa çıkma yasakları bağlamında çevrimiçi platformların gitgide artan biçimde kullanılması sebebiyle, kendi çevrimiçi etkinliklerimize "barış süreçlerinde yeni teknolojilerin rolü" konusuna odaklanan bir dizi toplantıyla başlamayı uygun gördük. 9 Nisan'daki etkinliğe DPI'nın çekirdek gençlik grubu katıldı. Gençlik grubunda Türkiye'nin Ankara, İstanbul, Mardin, Diyarbakır ve Zonguldak şehirlerinden gelen, çeşitli mesleklere ve siyasi görüşlere sahip, aralarında siyasi partilerin (AK Parti, CHP, HDP) gençlik kolu temsilcilerinin, sivil toplum çalışanlarının, sosyal hizmet çalışanlarının, üniversite öğrencilerinin ve akademisyenlerin olduğu bir grup genç var. 15 Mayıs etkinliğinde ise Türkiye medyasından aralarında gazetecilerin, köşe

prised a group of diverse figures from across Turkey's media, including senior journalists, columnists and broadcasters representing both mainstream and alternative media outlets, as well as from across the political and social spectrum.

The groups listened and engaged with an insightful presentation delivered by Dr Emre Korkmaz from the University of Oxford and Centre for Technology and Global Affairs at both roundtables. Dr Emre discussed the different ways in which technology can contribute to peace and democratisation, including the opportunities and challenges that surround utilising emerging technologies in a way that optimises the allocation of scarce resources, connects people and groups across borders, and helps relocate power from corporations and states to communities and individuals. The first roundtable also considered how young people, as the primary users of new technology, could be best placed to take advantage of the opportunities provided by new technologies and help break down the barriers to youth inclusion in conflict resolution processes. Whilst particular focus at the 15th May roundtable was given to technology that directly affects the media landscape, such as social media networks, the spread of misinformation and 'deep fake'.

The overall aim of these online roundtables was to provide a platform to discuss the theme of peace and technology and to assess how technology can impact conflict resolution and peace processes. By providing such a platform, albeit virtually, DPI continued to broaden the bases of dialogue on conflict resolution despite the challenging circumstances brought about by the spread of Covid 19.

yazarlarının ve televizyon habercilerinin yer aldığı, ana akım ve alternatif medya kanallarının yanı sıra siyaseten ve toplumsal olarak çeşitli pozisyonların da temsil edildiği bir grup katılım gösterdi.

İki grup da Oxford Üniversitesi Teknoloji ve Küresel İlişkiler Merkezi'nden Dr. Emre Korkmaz'ın sunumunu dinledi ve sonrasında kendisiyle diyalog kurdu. Dr. Korkmaz, teknolojinin barış ve demokratikleşmeye nasıl katkıda bulunabileceğini, yeni teknolojilerin nasıl az kaynakların paylaşımını en ideal biçimde mümkün kılacağını, sınırların ayırdığı insanları ve grupları bir araya nasıl getirdiğini, gücü şirketlerden ve devletlerden alıp topluluklara ve bireylere vermeye nasıl yardımcı olduğunu anlattı. İlk toplantıda, yeni teknolojileri en çok kullanan grup olarak gençlerin bu teknolojilerin nimetlerinden nasıl en iyi biçimde faydalanabileceği, çatışma çözümü süreçlerinde gençlere yönelik engelleri nasıl aşabilecekleri tartışıldı. 15 Mayıs toplantısının odağı ise sosyal medya ağları, yanlış bilgilerin yayılması ve "deep fake"ler gibi doğrudan medyayı etkileyen teknolojilerdi.

Bu çevrimiçi toplantıların hedefi, barış ve teknoloji temasının tartışılabileceği bir platform sağlamak, teknolojinin çatışma çözümünü ve barış süreçlerini nasıl etkileyebileceğini ele almak oldu. Sanal olarak böylesi bir platformu sağlayan DPI, COVID-19'un sebep olduğu olağanüstü koşullara rağmen çatışma çözümü alanında diyalog zeminini genişletmeyi sürdürdü.

Katılımcılar, COVID-19 pandemisi esnasında gerçekleşen bu toplantının kendilerine sanal olarak da olsa bir araya gelme, çatışma çözümü konusunda tartışmalarını sürdürme, barış ve teknoloji

The participants discussed that this Roundtable, which took place during the course of the COVID-19 pandemic, proved to be valuable in continuing to provide a platform for them to come together, albeit virtually, to continue their discussions on conflict resolution themes and explore the topic of peace and technology.

We do recognise that the impact of COVID-19 may continue for an indeterminate amount of time. We are currently assessing what this impact will be and are discussing how DPI can best respond in the short, medium and long term through its activity programme in order to mitigate the negative impact of this global pandemic.

This Roundtable forms part of a larger series of activities planned in the context of the project: "Supporting inclusive dialogue at a challenging time in Turkey", supported by the EU and the Norwegian government.

I would also like to express my thanks to our speaker for sharing his experiences and expertise, the participants in the programme, to the DPI team in London and Turkey, who delivered this activity, and to DPI interns for their assistance in preparing this report.

Kerim Yıldız

*Chief Executive Officer
Democratic Progress Institute*

temasını ele alma fırsatını sunması sebebiyle çok değerli olduğunu kaydetti.

COVID-19'un etkilerinin henüz öngörülemeyen bir müddetçe devam edebileceğinin farkındayız. Bu etkilerin tam olarak ne olduğunu anlamaya çalışıyoruz; DPI'nin etkinlikler programı aracılığıyla bu küresel salgının olumsuz etkilerini azaltmak yönünde kısa, orta ve uzun vadeli olarak neler yapabileceğini tartışıyoruz.

Yuvarlak masa toplantısı, "Türkiye'de zor bir zamanda kapsayıcı diyalogu desteklemek" başlıklı, AB ve Norveç hükümeti tarafından desteklenen proje bağlamında planlanan bir dizi etkinlik içinde yer aldı.

Tecrübesini ve uzmanlığını bizimle paylaşan konuşmacımıza, katılımcılara, etkinliği düzenleyen Londra ve Türkiye'deki DPI ekiplerine ve raporun hazırlanmasına yardımcı olan DPI stajyerlerine teşekkür ederim.

Kerim Yıldız

*İcra Kurulu Başkanı
Demokratik Gelişim Enstitüsü*

Introduction

These online roundtables were the first and second meetings in DPI's new series of activities on the role of new technologies in peace processes and was designed to present an introduction to the varied field of peace technologies.

The first DPI online roundtable on 9th April brought together members of DPI's core youth group – figures with diverse professional and political backgrounds from across Turkey (from Ankara, İstanbul, Mardin, Diyarbakır and Zonguldak), including political party youth representatives (from AKP, CHP and HDP), civil society workers, social workers, university students, and academics. All participants at this roundtable had been to previous DPI activities which ensured a continuity of knowledge building in this first meeting to take place in an online format, due to the COVID-19 outbreak. The trust and confidence that these participants have developed in each other over the course of previous meetings and their readiness to engage in an open, frank, respectful and productive conversation with their counterparts across political and other divides helped contribute to a successful dialogue. Built on this foundation, DPI's plan is now to expand its engagement with youth to new participants and further broaden the bases of dialogue for young people in the promotion of peace and democratisation.

The second DPI online roundtable on 15th May brought together diverse figures from across Turkey's media, including senior journalists, columnists and broadcasters representing both mainstream and alternative media outlets, as well as from across the political and social spectrum. The group consisted of those with past experience of DPI activities to ensure a familiarity with the ethos and principles behind our meetings and allowed them to bring a variety of past experiences and knowledge to the

Giriş

DBu çevrimiçi yuvarlak masa toplantıları, DPI'nin yeni teknolojilerin barış süreçlerindeki rolü üzerine düzenlediği yeni etkinlikler dizisinin ilk ve ikinci toplantıları olup barış teknolojisi alanındaki çeşitliliklere bir giriş mahiyetindeydi.

9 Nisan'daki ilk çevrimiçi etkinliğe DPI'nin çekirdek gençlik grubu katıldı. Gençlik grubunda Türkiye'nin Ankara, İstanbul, Mardin, Diyarbakır ve Zonguldak şehirlerinden gelen, çeşitli mesleklere ve siyasi görüşlere sahip, aralarında siyasi partilerin (AK Parti, CHP, HDP) gençlik kolu temsilcilerinin, sivil toplum çalışanlarının, sosyal hizmet çalışanlarının, üniversite öğrencilerinin ve akademisyenlerin olduğu bir grup genç var. Toplantıya katılan herkesin önceki DPI etkinliklerine katılmış olması, COVID-19 salgınından dolayı çevrimiçi olarak gerçekleşen bu ilk etkinlikte de bilginin devamlılığının korunmasını sağladı. Katılımcıların önceki etkinliklerde geliştirdiği karşılıklı güven; aralarındaki siyasi ve diğer farklılara rağmen birbirleriyle açık, dürüst, saygılı ve verimli bir biçimde tartışabilme becerileri başarılı bir diyalogun gerçekleşmesini sağladı. DPI'nin bu temel üzerine inşa ettiği planı, gençlik programına yeni katılımcıları dahil ederek gençler arasında barış ve demokrasinin teşvik edilmesi konusunda diyalog zeminini genişletmek.

15 Mayıs etkinliğinde ise Türkiye mediasından aralarında gazetecilerin, köşe yazarlarının ve televizyon habercilerinin yer aldığı, ana akım ve alternatif medya kanallarının yanı sıra siyaseten ve toplumsal olarak çeşitli pozisyonların da temsil edildiği bir grup katılım gösterdi. Grupta önceki DPI etkinliklerinde bulunmuş katılımcıların olması, kişilerin toplantılarımızı şekillendiren görüşe ve ilkelere aşina olmasını, bunun yanı sıra da çevrimiçi toplantı masasına geçmiş tecrübelerini ve bilgilerini getirmelerini sağladı. Türkiye'deki geleneksel medya alanının gitgide

DPI CEO Kerim Yıldız welcomed participants to both online roundtables in the Peace and Technology series.

DPI İcra Kurulu Başkanı Kerim Yıldız, Barış ve Teknoloji serisinin her iki çevrimiçi toplantısında da açılış konuşması sırasında katılımcıları selamladı ve toplantıya katılımları için teşekkür etti.

virtual discussion table. At a time where Turkey's traditional media space is narrowing and its social media consumption is ever-growing, it was of importance to bring such a diverse group of Turkish media representatives to discuss the foremost issues of peace and technology pertaining to their sector.

The meetings which took place via an online platform was opened by welcome remarks from DPI's CEO Kerim Yıldız. Mr Yıldız began by extending a warm welcome to participants, funders and advisers from DPI's Council of Experts who were all in attendance. He remarked on the unique situation facing the world today by noting the importance of adapting to such circumstances in order to ensure the continuation of dialogue by making use of new technologies. Speaking at these first events in DPI's new peace and technology series, Mr Yıldız discussed that it was DPI's aim to engage participants in the theory and practice behind the growing role that technology can play to support, enhance and sustain peace and democratisation processes across the world and in Turkey.

In both meetings, following opening remarks, Dr. Emre Korkmaz delivered a presentation before the floor was opened up to a discussion with the participants which was moderated by DPI's Head of Turkey Programme Dr. Esra Elmas.

daraldığı, sosyal medya tüketiminin ise arttığı bir dönemde, içlerindeki çeşitliliğin böylesi yüksek olduğu bir grup Türkiye medyası temsilcisini bir araya getirmek, alanlarında barış ve teknolojinin önemini onlarla tartışmak çok değerli bir tecrübeydi.

Çevrimiçi olarak gerçekleşen etkinliklerin açılış konuşmasını DPI'nın İcra İşleri Kurulu Başkanı Kerim Yıldız yaptı. Kerim Yıldız sözlerine katılımcılara, fon sağlayıcılara ve DPI'nın Uzmanlar Kurulu'nda yer alan danışmanlarına hoş geldiniz diyerek başladı. Dünyanın tecrübe ettiği sıra dışı duruma dikkat çeken Yıldız, bu yeni koşullara adapte olmanın ve yeni teknolojilerden istifade ederek diyalogu sürdürmenin önemini vurguladı. DPI'nın yeni barış ve teknoloji etkinlikleri serisinin bu ilk etkinliklerinde konuşan Kerim Yıldız, DPI'nın hedefinin, teknolojinin dünyada ve Türkiye'deki barış ve demokratikleşme süreçlerini desteklemek, ileri götürmek ve sürdürmekte oynadığı gitgide büyüyen rolün teori ve pratiğini katılımcılara aktarmak olduğunu ifade etti.

İki etkinlikte de açılış konuşmasının ardından Dr. Emre Korkmaz sunumunu gerçekleştirdi. Sunumu takiben gerçekleşen, katılımcıların da dahil olduğu tartışma oturumunu DPI'nın Türkiye Programı Yöneticisi Dr. Esra Elmas yönetti.

Exploring the Growing Impact of Emerging Technologies on Peace and Conflict Resolution Processes

Dr. Emre Korkmaz believes that the implications of emerging technologies on peace initiatives and conflict resolution should be better understood. The world is going through a time of great technological advancement, a new technological revolution. Things that did not exist ten years ago such as smartphones and social media are now an essential part of people's lives. This has various implications for the industry and society in general. Like in many cases, the advancements in the field of technology have political implications and also, therefore, on our understanding of peace, democracy, and dialogue. Young people need to engage in these new developments and their implications since they represent the future. The early 2010s can be seen as a period when social media started to become popular. At first, social media had a positive image, various positive expectations were attached to it. It was speculated that these new media platforms would create a new public sphere that would lead to unprecedented dialogue and solidarity and that they would help overthrow authoritarian regimes. These expectations were further fuelled during the Arab Spring movements. However, nowadays, there is a more pessimistic view. Social media is now often associated with fake news, political manipulation and increased polarization. The implications of this switch should be studied, particularly by people who work in the field of conflict resolution and peacebuilding.

New Technologies

The term 'new technologies' encompasses a wide range of recent developments in the field of technology. The following are some of such developments which could also have potential implications for peacebuilding and negotiation processes:

» **Artificial Intelligence (AI) or machine learning:** The terms refer to intelligence demonstrated by machines that make autonomous decisions based on huge datasets. They are used in various fields including diplomacy and peace processes.

Barış ve Çatışma Çözümü Süreçlerinde Yeni Teknolojilerin Büyüyen Etkisinin İzinde

Dr. Emre Korkmaz, yeni teknolojilerin barış girişimlerine ve çatışma çözümüne etkilerinin daha derinlikli çalışılması gerektiğini düşünüyor. Dünya yeni bir teknolojik devrim yaşıyor. Akıllı cep telefonları ve sosyal medya gibi on yıl önce var olmayan teknolojiler artık insanların hayatının temel bir parçası. Bunun da endüstri ve topluma çeşitli etkileri var. Başka çoğu örnekte olduğu gibi, teknoloji alanındaki gelişmelerin de siyasi sonuçları var; dolayısıyla barış, demokrasi ve diyalog kavramlarını nasıl anladığımızı şekillendiriyor. Geleceği temsil eden gençler, bu yeni gelişmeleri ve ne anlama geldiklerini iyi kavrayabilmeli.

2010'ların ilk yıllarında sosyal medya kullanımı yaygınlaşmaya başladı. Başlangıçta sosyal medyaya dair olumlu bir algı mevcuttu; sosyal medyaya yönelik çeşitli beklentiler söz konusuydu. Yeni medya platformları aracılığıyla daha önce görülmemiş ölçüde diyalogun ve dayanışmanın mümkün olacağı bir kamusal alanın oluşacağı, bu sayede otoriter rejimlerin devrileceği düşünülüyordu. Arap Baharı sırasında bu beklentiler daha da şaha kalktı. Fakat günümüzde sosyal medyaya dair daha karamsar bir bakış açısı hakim. Bu dönüşümün altında yatan nedenler, bilhassa çatışma çözümü ve barış inşası alanında çalışan kişiler tarafından araştırılmalıdır.

Dr. Emre Korkmaz,
University of Oxford &
Centre for Technology
and Global
Affairs.

CDr. Emre Korkmaz,
Oxford
Üniversitesi
Teknoloji ve
Küresel İlişkiler
Merkezi.

- » **Blockchain technology:** Its basis comes from crypto money but widely used in financial services to ensure transparency.
- » **Virtual Reality (VR):** VR is the use of computer technology to create a simulated environment. It is also used in political science to make predictions and decisions about the future and visualize these predictions. For example, instead of reading about the conditions of refugees, individuals can experience these conditions through VR.
- » **Social media:** For many, social media is a source of news and a place for expression. However, there is also increasing political manipulation and fake news on social media.
- » **Cybersecurity:** The protection of computer systems and networks is vital, especially regarding questions about confidentiality. For example, leaks about negotiation talks could potentially ruin a peace process before it starts.
- » **Mobile applications:** They are often easily accessible and user friendly. They can provide essential information to people in need. For example, for refugees, mobile applications can provide much-needed information, as well as translation and mapping services.
- » **Drones:** Drones are aircrafts without pilots, controlled from the ground. While they can be used in wars for targeted airstrikes, they can also be used for humanitarian aid.
- » **Internet of things:** The term refers to the growing interconnectedness of computing devices, mechanical and digital machines. An example of this could be 'smart homes' or hospitals. While they are intended to make life easier, if they are hacked, there could be grave consequences.
- » **Autonomous robots:** Depending on the way they are utilized; such robots can be used in various fields from creating personal assistance robots for the elderly to creating armies of robots.
- » **Computer games:** Computer games are often used in peace studies.
- » **Data mining/big data:** It is essential to better understand both since they can be very useful in trying to understand societal issues and big social movements. While the information gathered can be used as tools of oppression by states and intelligence agencies, they could also be used to ensure societal peace and democracy.

Yeni Teknolojiler

“Yeni teknolojiler” kavramı, teknoloji alanındaki geniş kapsamlı bir dizi gelişmeyi ifade eder. Bu tür gelişmeler içinde barış inşası ve müzakere süreçlerine yönelik potansiyel etkileri olabileceklerin bir kısmı aşağıda sıralanmıştır:

- » **Yapay zeka (AI) ya da machine learning (makine öğrenimi):** Bu kavramlar, büyük veri tabanlarına dayanarak bağımsız karar alabilen makinelerin gösterdiği zekâyı ifade eder. Diploması ve barış süreçleri gibi çeşitli alanlarda kullanılmaktadır.
- » **Blockchain (blok zinciri) teknolojisi:** Temelde kripto paralara dayanmakla birlikte finans hizmetlerinde şeffaflık sağlamak için yaygın olarak kullanılmaktadır.
- » **Sanal gerçeklik (VR):** Sanal gerçeklik, bilgisayar teknolojileri yoluyla simüle edilmiş bir ortamın yaratılmasıdır. Siyaset biliminde geleceğe yönelik tahminde bulunup karar almak, bu tahminleri görselleştirmek için de kullanılır. Örneğin insanlar, mültecilerin yaşam koşullarını okumak yerine sanal gerçeklik aracılığıyla bu koşulları tecrübe edebilir.
- » **Sosyal medya:** Çoğu insan için sosyal medya hem haber kaynağı hem de kendilerini ifade ettikleri bir meca. Fakat bir yandan da sosyal medyada siyasi manipülasyon ve yalan haberler gitgide artıyor.
- » **Siber güvenlik:** Bilgisayar sistemlerinin ve ağlarının korunması hayati önem taşıyor, bilhassa gizlilik içeren alanlarda. Örneğin müzakerelere dair bilgilerin sızması, bir barış sürecini daha başlamadan sonlandırabilir.
- » **Mobil uygulamalar:** Bu uygulamalar kullanıcı dostudur ve erişim kolaylığına sahiptir. İhtiyaç duyan insanlara temel bilgileri sunarlar. Örneğin mülteciler, ihtiyaç duydukları bilgilere, çeviri ve harita hizmetlerine mobil uygulamalar aracılığıyla erişebilir.
- » **İnsansız hava araçları (drone):** İHA'lar, pilotları olmayan, yerden kontrol edilen hava araçlarıdır. Savaşlarda hedef gözeten saldırıların yanı sıra insani yardım için de kullanılabilirler.
- » **Nesnelerin internet:** Bu kavram, bilgisayar ve benzeri cihazların, mekanik ve dijital makinelerin gitgide artan bir biçimde birbirlerine bağlı olmasını ifade etmek için kullanılmaktadır. Buna örnek olarak “akıllı evler” ya da hastaneler verilebilir. Bu sistemlerin amacı hayatı kolaylaştırmak olsa da bu sistemlere izinsiz girilmesi durumunda ciddi sonuçlar doğabilir.

It is important to keep in mind that technology provides tools and products that serve specific purposes. They are not fundamentally good or bad. It all comes down to how people make use of these tools. Therefore, the way in which technology is used is also a political decision.

Field of Peace Technology

The field of peace technology is a relatively new area of study. There is still a process of bringing academics who work on peace and war together with academics who work on the socio-political consequences of technology together and create a dialogue. Up until recently, technological developments have been often discussed in relation to war and conflict but there is also a growing focus on approaching the topic from a peace perspective, showing both the opportunities and threats. The term 'peace technologies' was first used in 2014 in the US. Nowadays, there are various new organisations all around the world which focus on how technology can be used to facilitate peace.

One of the biggest questions in the field is "How do you identify and measure peace?". Arguably, it is easier to measure conflict because the measurement could be based on more tangible things such as the number of deaths or the physical destruction of places. However, the same is not applicable to peace. Peace can be anything from the lack of active conflict and deaths to the establishment of a society where there is active dialogue and democratisation, where fundamental rights of individuals are protected. Some academics, with the use of big data analyses, create formulas to define and measure peace.

Examples of Peace Technologies

The speaker noted that there are various examples of peace technologies. For example, in various African counties, people make use of early warning systems which, with the help of artificial intelligence and algorithms, warn residents if there is a risk of conflict. Since conflicts often do not erupt suddenly, algorithms that are programmed to monitor social media and other indicators predict when there might be danger and warn their users. Another example of peace technology could be Facebook groups, bringing Iranians and Americans or Pales-

- » **Otonom robotlar:** Nasıl kullanıldıklarına bağlı olarak otonom robotlar, yaşlılar için kişisel destek robotu oluşturmaktan robot orduları oluşturmaya geniş bir yelpazede görevlendirilebilir.
- » **Bilgisayar oyunları:** Bilgisayar oyunları barış çalışmalarında sıklıkla kullanılır.
- » **Veri madenciliği / büyük veri:** Toplumsal meseleleri ve büyük toplumsal hareketleri anlamakta çok işe yarayabileceklerinden ötürü ikisini de iyi anlamak gerekir. Toplanan bilgiler, devletler ve istihbarat örgütleri tarafından baskı aracı olarak kullanılabilir olmakla birlikte, toplumsal barış ve demokrasiyi sağlamak için de kullanılabilir.

Teknolojinin belirli amaçlara hizmet eden araçlar ve ürünler sağladığını her daim akılda buldurmamız gerekir. Bu araçlar ve ürünler kendi içlerinde iyi ya da kötü değildir; önemli olan, insanlar tarafından nasıl kullanıldıklarıdır. Dolayısıyla teknolojinin nasıl kullanılacağı da siyasi bir karardır.

Barış Teknolojisi

Barış teknolojisi, görece yeni bir çalışma alanıdır. Barış ve savaş üzerine çalışan akademisyenleri, teknolojinin sosyopolitik etkileri üzerine çalışan akademisyenlerle bir araya getirerek bir diyalog tesis etme süreci hâlen devam etmektedir. Yakın zamana kadar teknolojik gelişmeler sıklıkla savaş ve çatışma bağlamında ele alınırdı, fakat konuya barış perspektifinden yaklaşma eğilimi de gitgide artıyor; bu sayede tehditlerin yanında fırsatlara da dikkat çekiliyor. "Barış teknolojileri" ifadesi ilk olarak 2014 yılında ABD'de kullanıldı. Günümüzde dünyanın dört bir yanındaki çeşitli kurumlar, teknolojinin barışı kolaylaştırmak için nasıl kullanılabileceğini araştırıyor.

Bu alandaki en önemli sorulardan biri de şu: "Barışı nasıl tanımlar ve ölçeriz?" Çatışmayı ölçmek muhtemelen daha kolay, zira ölçüm, ölüm sayısı ya da mekanların fiziksel yıkımı gibi daha elle tutulur verilere dayandırılabilir. Fakat aynı durum barış için geçerli değil. Barış, aktif çatışma ve ölüm olmamasından, bireylerin temel haklarının korunduğu, etkin diyalogların ve demokratikleşmenin gerçekleştiği bir toplum oluşturmaya, birbirinden çok farklı durumları kapsayabilir. Büyük veri analizinin de yardımıyla kimi akademisyenler, barışı tanımlamak ve ölçmek için formüller geliştirmektedir.

tinians and Israelis together. Such groups create a dialogue between people who, under normal circumstances, might not have a chance to come together. During the last widespread public unrest in Palestine, such Facebook groups were publicized. Similarly, computer games can also be used to bring people together. In Turkey, in Sanliurfa and Gaziantep, Turkish and Syrian secondary school children were brought together to play games. Even though they could not speak the same language, they do know how to play the games which leads to positive interactions with each other. Lastly, peace technology is also used to ensure transparency in elections. Up until the 2011 elections in Kenya, there was often a sphere of distrust and tension surrounding elections, often followed by violent conflict. However, since 2011 data processing and mapping technologies have been used to ensure transparency during elections. A similar initiative is the 'Vote and Beyond' (Oy ve Ötesi) initiative in Turkey.

Hate Speech and Polarisation on Social Media

There was discussion on the debates surrounding peace technologies which also heavily focuses on social media and hate speech. Targeting marginalized groups, minorities and refugees, people with other political beliefs on social media and using these platforms to create an atmosphere of collective hysteria and sharing conspiracy theories are becoming increasingly widespread. Even though it is difficult to prevent all these incidents, technology companies are increasingly held accountable for allowing hate speech on their platforms.

For example, in Myanmar where Facebook is very commonly used, the widespread unmonitored hate speech on the social media platform has allegedly helped create collective support for the massacres of Muslims. The United Nations even published a report and held Facebook responsible for what happened as they did not remove content that used hate speech against Muslims. Following the report, Facebook recruited new employees who spoke the local languages and updated their software to be able to better detect people who were using hate speech and remove their content. The case in Myanmar demonstrates the role that technology can play in conflict. Furthermore, this example is also interesting because a technology company becomes a part of conflict and is held accountable.

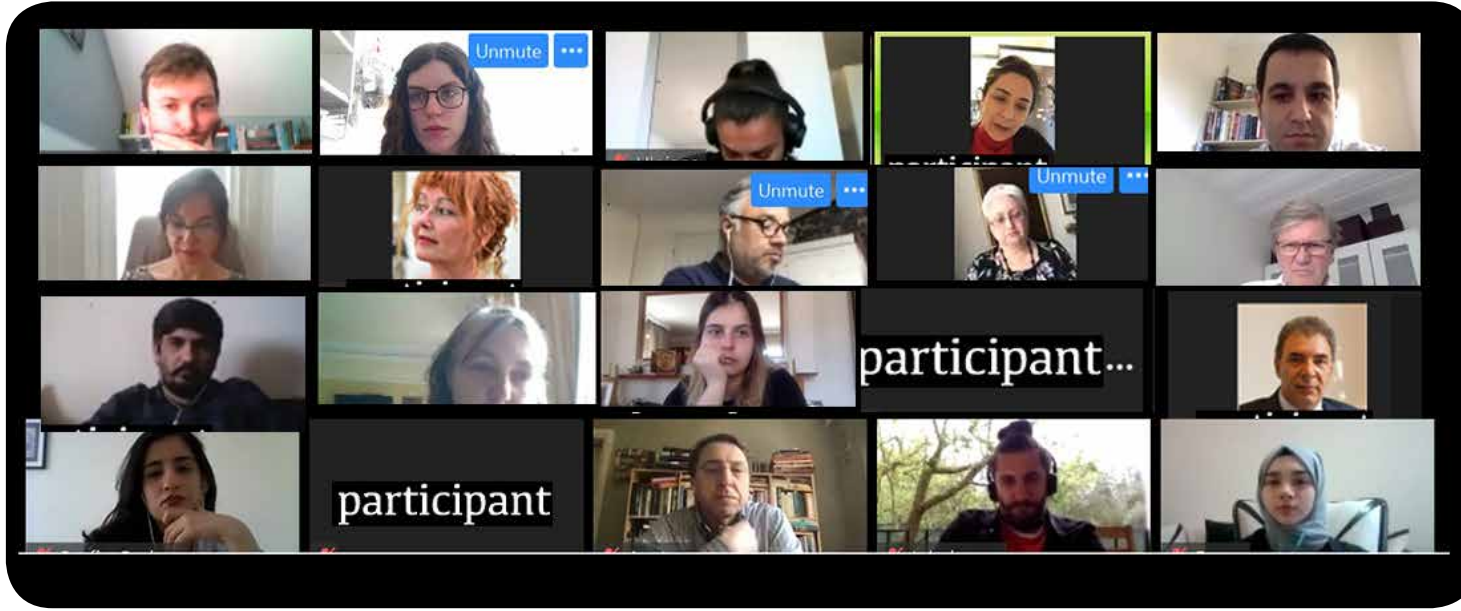
Barış Teknolojilerine Örnekler

Konuşmacı, barış teknolojilerine çeşitli örnekler verilebileceğini ifade etti. Örneğin çeşitli Afrika ülkelerinde erken uyarı sistemleri kullanılmakta; yapay zekâ ve algoritmaların da yardımıyla insanlar, çatışma riskine karşı uyarılıyor. Çatışmaların aniden patlak verdiği nadir olduğu için, sosyal medyayı ve diğer göstergeleri gözlemleyen algoritmalar, tehlike oluşabilecek durumlarda kullanıcıları uyarıyor. Barış teknolojisine başka bir örnek olarak Facebook gruplarını gösterebiliriz; bu gruplarda örneğin İranlılar ve Amerikalılar ya da Filistinliler ve İsraililer bir araya geliyor. Böylece, normal koşullarda bir araya gelme fırsatı bulamayacak insanlar arasında bir diyalog oluşuyor. Filistin genelinde yaşanan son olaylarda böylesi Facebook grupları ön plana çıkmıştı. Bilgisayar oyunları da insanları bir araya getirmek için kullanılabilir. Türkiye'de, Gaziantep ve Şanlıurfa'daki Türk ve Suriyeli ortaokul çocukları bir araya gelerek oyunlar oynamıştı. Aynı dili konuşmalarına rağmen, bilgisayar oyunları aracılığıyla birbirleriyle olumlu bir etkileşime girmiş oldular. Son olarak, barış teknolojisi aynı zamanda seçimlerde şeffaflığı sağlamak için kullanılıyor. Kenya'da, 2011 seçimlerine değin seçimlere yönelik şaibeler ve gerilim söz konusuydu; seçimlerden sonra sıklıkla şiddetli çatışmalar yaşanıyordu. Fakat 2011'den bu yana veri işleyiciliği ve haritalama teknolojileri sayesinde seçimlerde şeffaflık sağlanıyor. Türkiye'deki "Oy ve Ötesi" de buna benzeyen bir girişim.

Sosyal Medyada Nefret Söylemi ve Kutuplaşma

Barış teknolojilerine dair tartışmalar, sosyal medya ve nefret söylemine de eğildi. Marjinalize edilmiş grupların, azınlıkların, mültecilerin, farklı siyasi görüşlere sahip insanların sosyal medyada hedef alınması, bu platformlarda toplu histeri yaratılması ve komplo teorilerinin paylaşılması gitgide yaygınlaşıyor. Bütün bunları önlemek zor olsa da, teknoloji şirketleri platformlarında nefret söylemlerine yer verdikçe gitgide daha çok topa tutuluyor.

Örneğin Facebook'un yaygın olarak kullanıldığı Myanmar'da sosyal medya platformlarında denetlenmeyen nefret söylemlerinin, Müslümanların katledilmesine toplu destek yaratmakta kullanıldığı söyleniyor. Birleşmiş Milletler yayınladığı bir raporda Facebook'u durumdan

Youth participants engaged each other virtually during this Peace and Technology series roundtable.

Barış ve Teknoloji toplantısı sırasında gençler online olarak birbirleriyle iletişime geçtiler ve görüş alışverişinde bulundular.

It is vital to understand that technology companies cannot be solely held accountable for conflict nor can they bring peace and democracy on their own. However, it cannot be denied that they can play an influential role in both conflict resolution and peace processes. Arguably, it is no longer enough for all sides of the conflict to come together and make decisions that would influence the future of countries. Actors need to take into account the public opinion which is increasingly expressed through social media. In this sense, it is important to give strategic importance to technology. Peace requires a political solution but for it to evolve and be embraced by society, the importance of technology should not be overlooked.

Another important topic surrounding social media is troll accounts. In order to better understand these, the business models of social media platforms such as Facebook and Twitter should be studied. The idea behind the 'like-based' models is to make sure that users come across new suggestions based on their previous 'likes' and continue to 'like' such posts. While these models were initially developed for advertisements, they can also be used for political purposes.

sorumlu tuttu, zira Facebook, Müslümanlara karşı nefret söylemi niteliğindeki içerikleri kaldırmamıştı. Raporun ardından Facebook, bölgede konuşulan dillere hâkim insanları işe alarak yazılımlarını güncelledi ve bu sayede nefret söylemi kullanan kişileri daha iyi tespit edip içeriklerini kaldırmayı başardı. Myanmar örneği, teknolojinin çatışmalarda oynayabileceği rolü gösterir nitelikte. Bu örnek, bir teknoloji şirketinin çatışmaya taraf olması ve sorumlu tutulması açısından da önem teşkil ediyor.

Salt teknoloji şirketlerinin çatışmalardan sorumlu tutulamayacağını, barışı ve demokrasiyi de kendi kendilerine sağlayamayacağını anlayabilmek çok önemli. Fakat bu şirketlerin hem çatışma çözümünde hem barış süreçlerinde kilit bir rol oynadığı da inkâr edilemez. Artık çatışma taraflarının bir araya gelerek mevzubahis ülkelerin geleceğini belirleyecek kararları almaları yeterli değil. Aktörler, gitgide artan bir biçimde sosyal medyadan ifade edilen kamuoyunu da hesaba katmak zorunda. Bu bağlamda teknolojiye stratejik bir önem vermek gerekiyor. Barış için siyasi çözüm gereklidir fakat barışın evrilip toplum tarafından kabul görmesinde teknolojinin önemi göz ardı edilemez.

If an individual is politically left-leaning, based on their likes on social media, they will keep getting left-leaning posts and accounts recommended. The same is valid for a politically right-leaning individual. In this way, people hardly get exposed to the views of the other side on social media, where people get most of their news. The underlying reason behind these models is to make sure that the individual spends the maximum amount of time on the social media platform and continues liking posts as much as possible. The Cambridge Analytica scandal, the elections in the US, the Brexit campaign, and the rise of far-right in Europe are all being linked to this phenomenon.

The aim of 'like-based' models and targeted ads is not only to expose people to what they will like. The same models can also be used to expose targeted groups to posts that would make individuals feel alienated, disenfranchised. For example, an African American individual who will likely vote for the Democratic candidate but who does not feel particularly strong about the candidate or the party could be targeted with advertisements which portray the candidate as anti-African American, regardless if it is true or not. Especially in countries where the society is divided into two such targeted advertisements can have major political consequences.

According to a research study focusing on the role of social media in polarization, during the Brexit campaign in the UK, there were three major clusters: pro-EU, pro-Brexit and pro-Scottish independence. Researchers argued that these clusters were largely not aware of each other and did not interact with each other. There were no channels that made the interaction within clusters possible. This should also be considered within the context of Turkey. There are also various clusters on social media in Turkey and the meaning of a message can have varying implications depending on the cluster. People who work in the field of peacebuilding need to take these factors into account and try to reach wider audiences. Otherwise, there is a risk of starting a peace process and not being able to reach beyond the groups that already support a peace process.

To tackle such problems in future peace processes, requesting the suspension of troll accounts as a prerequisite for sitting on the negotiation table could seriously be considered. This can also be interpreted as a 'truce on social media.'

Sosyal medyaya dair önemli konulardan biri de troll hesapları. Bunları daha iyi anlayabilmek için Facebook ve Twitter gibi sosyal medya platformlarının iş modeline yakından bakmak gerekir. Beğeni temelli modellerin altında yatan mantık, kullanıcıların önceki beğenilerine bağlı olarak kendilerine benzer içeriklerin önerilmesi ve kullanıcıların bu paylaşımları beğenmeye devam etmesidir. Bu model esasen reklam amaçlı geliştirilmiş olsa da siyasi amaçlar için de kullanılabilir.

Siyaseten sol eğilimli bireylerin karşısına, sosyal medyadaki beğenilerine istinaden sol eğilimli paylaşımlar ve hesaplar çıkacaktır. Aynı şey sağ eğilimli bireyler için de geçerlidir. Bu sayede insanlar sosyal medyada karşı görüşten kişilere rastlamamaktadır; halbuki çoğu insan artık haberlere sosyal medya üzerinden erişiyor. Bu modellerin altında yatan mantık, kullanıcıların mümkün olan azami süreyi sosyal medya platformunda geçirmesini ve paylaşımları beğenmesini sağlamak. Cambridge Analytica skandalı, ABD başkanlık seçimleri, Birleşik Krallık'taki Brexit kampanyası ve Avrupa'da aşırı sağın yükselişi de bu olgu bağlamında ele alınıyor.

Beğeni temelli modellerin ve kişiye özel reklamların amacı sadece insanlara beğenecekleri şeyleri göstermek değil. Aynı modeller, belirli grupları kendilerini yalnız ve güçsüz hissettirecek içeriklere maruz bırakmak için de kullanılabilir. Örneğin ABD'de Demokrat adaya oy vermeyi düşünen ama adayı ve partiyi o kadar da sevmeyen Afro-Amerikalı birine yönelik olarak, iddianın doğru olup olmadığından bağımsız biçimde, bu adayın Afro-Amerikalı düşmanı olduğunu iddia eden reklamlar gösterilebilir. Özellikle de toplumun ikiye bölünmüş olduğu ülkelerde böylesi reklamların ciddi siyasi sonuçları olabilir.

Sosyal medyanın kutuplaşmada oynadığı rolü inceleyen bir araştırmaya göre Birleşik Krallık'taki Brexit kampanyası esnasında üç ana grup mevcuttu: AB yanlıları, Brexit yanlıları ve İskoçya bağımsızlığını destekleyenler. Araştırmacılar, bu grupların büyük ölçüde birbirlerinden habersiz olduğunu ve birbirleriyle etkileşime geçmediğini düşünüyor. Gruplar arasında iletişim kanalları yoktu. Bunu Türkiye bağlamında da düşünmeliyiz. Türkiye sosyal medyasında da böylesi gruplar mevcut; herhangi bir mesajın nasıl algılanacağı söz konusu gruba göre değişebiliyor. Barış inşası alanında çalışan insanlar bu faktörleri hesaba katabilmeli ve daha büyük kitlelere erişmeye çalışmalı. Aksi takdirde barış sürecini başlatıp, hâlihazırda süreci destekleyenlerden daha ötesine ulaşamama riski söz konusu olacaktır.

Technology Companies as Actors in Conflict and Conflict Resolution

Like in the previously mentioned Myanmar example, putting pressure on social media platforms to monitor and edit their content can also be an effective conflict resolution measure. Actors on the negotiation table could ask technology companies' help to make sure that preventative measures are taken. For example, if there is a peace process in Turkey, it could be demanded that posts with discriminatory and offensive content and accounts are blocked.

The intentions of technology companies are also a vital factor. Few giant technology companies in the world monopolize most of the industry. Often, they are also working together with the military. This interconnected relationship between the military and the technology industry should not be ignored. For example, the software company Palantir has been criticized for working with the CIA, for developing anti-terror software. When the company signed a contract with the World Food Organisation which distributes food to 92 million people, there was a major backlash against it. Many were suspicious of the intentions of the company because of their connections with the intelligence agency. Since the regions that are most in need of food aid are also places where there is conflict, some speculated that Palantir could potentially share information with the intelligence agency and the state.

States are increasingly using 'smart borders' which involves using artificial intelligence algorithms for border security. From student visas to asylum applications, everything is increasingly being decided by algorithms. However, since very often these are developed by military technology companies - companies that produce and sell weapons - the algorithms are often based on an underlying assumption of an enemy, a thread. This, arguably, means that in decision-making mechanisms the right to free movement, the right to apply for immigration, and other basic human rights are not the priority. Similarly, borders are increasingly patrolled by military developed drones that treat asylum seekers as potential threats. With technologies such as face recognition and mobile phone tapping, states can know everything about an individual even before they arrive at the border.

Gelecekteki barış süreçlerinde yaşanabilecek böylesi sorunları çözmek adına, müzakere masasına oturma koşulu olarak trol hesaplarının askıya alınmasını talep etmek ciddi olarak düşünülebilir. Bu bir nevi "sosyal medya ateşkesi" olarak yorumlanabilir.

Çatışmalarda ve Çatışma Çözümünde Aktörler olarak Teknoloji Şirketleri

Daha önce değindiğimiz Myanmar örneğinde de görüldüğü üzere, sosyal medya platformlarına içeriklerini denetleme ve düzenleme baskısı uygulanması, faydalı bir çatışma çözümü tedbiri olabilir. Müzakere masasına oturan aktörler, önleyici tedbirlerin alınması için teknoloji şirketlerinden yardım isteyebilir. Örneğin Türkiye'de bir barış sürecinin gerçekleşmesi durumunda ayrımcı ve saldırgan içeriklerin ve hesapların engellenmesi talep edilebilir.

Bu bağlamda teknoloji şirketlerinin niyeti de önemli bir faktör. Endüstri, küresel birkaç şirketin tekelinde. Bu şirketler çoğunlukla orduyla iş birliği hâlinde çalışıyor. Ordu ve teknoloji sanayii arasındaki ilişki göz ardı edilmemeli. Örnek vermek gerekirse, yazılım şirketi Palantir, CIA ile iş birliği yaparak terörle mücadele yazılımları geliştirdiği için eleştirilmiştir. Şirket, 92 milyon insana gıda sağlayan Dünya Gıda Örgütü ile anlaşma imzaladığında tepki oklarını üzerine toplamıştı. İstihbarat örgütüyle bağlantılarından dolayı pek çok insan, şirketin niyetini sorguladı. Gıda yardımına ihtiyacın en çok duyulduğu yerler aynı zamanda çatışma yaşanan bölgeler olduğu için kimileri, Palantir'in burada topladığı bilgileri istihbarat örgütü ve devletle paylaşabileceğini öne sürdü.

Devletler, sınır güvenliğinin yapay zekâ algoritmalarıyla sağlandığı "akıllı sınırlar"ı gitgide daha çok kullanıyor. Öğrenci vizelerinden iltica başvurularına artık her şeyin kararı algoritmalarla veriliyor. Fakat bunlar çoğunlukla askeri teknoloji şirketleri, yani silah üreten ve satan şirketler tarafından geliştirildiği için, algoritmalar genelde bir düşman ya da tehlike olduğu varsayımından yola çıkıyor. Dolayısıyla karar verme mekanizmalarına göre serbest dolaşım hakkı, göç için başvurma hakkı ve diğer temel insan hakları öncelik değil. Benzer bir biçimde, sınırlar gitgide artan bir biçimde, sığınmacıları potansiyel tehlike olarak gören ve ordu tarafından geliştirilmiş İHA'lar tarafından denetleniyor. Yüz tanıma ve telefon dinleme teknolojileri

Future of Conflict and Conflict Resolution

The developments in the technology industry also shape the future of wars. To think about peace, actors in the field should also understand war and how it is changing. For example, the concept of hybrid wars is increasingly becoming more widespread. It is argued that there is no longer a declaration of war, but war is constant and trolls and social media operations are all part of this new type of war. There is a dire need to think about and adapt to these changes. Nowadays, while bombing a hospital is considered a war crime, hacking a hospital is not considered as such, even though when a hospital is hacked all operations stop and could result in similar consequences.

Furthermore, it is argued that in the future fewer soldiers will die during wars. Attacks will be increasingly coordinated remotely by using drones. This coupled with the increasing use of robots on the battlefield will eliminate the public pressures on administrations and, in return, governments will be able to make decisions about military options more easily. However, this does not necessarily mean that less blood will be shed. Additionally, with the increased use of autonomous weapons - weapons that engage in targets based on programmed instructions and descriptions - there is a danger of eliminating the human element from the decision-making process entirely. This is a highly debatable topic since it could result in governments avoiding political accountability.

Factors such as these will have major consequences for conflict resolution and peacebuilding. If soldiers are not going to be sent off to war will it be more difficult to convince the warring parties to come to the negotiation table? Will it be possible to create public demand for peace if a side of the conflict is not actively involved in combat? What happens when the public pressure to stop the war is lifted from one side?

Access to Technology

Lastly, another important topic concerning peace and technology is access to technology. The unequal access to technology worsens the overall inequality. There are big differences between two people who have access to 5G and 2G, the tools available to them differ dramatically. While underprivileged, marginalized people are often exempted

sayesinde devletler, birey daha sınıra gelmeden onun hakkındaki her şeyi öğrenebiliyor.

Çatışmaların ve Çatışma Çözümünün Geleceği

Teknoloji sanayiindeki gelişmeler geleceğin savaşlarını da şekillendiriyor. Sahadaki aktörler barış üzerine düşünürken savaşı ve savaşın nasıl bir dönüşümden geçtiğini de anlamalı. Örneğin, hibrit savaş kavramı gitgide yaygınlaşıyor. Artık savaş ilanı olmayacağı, savaşların daimi olacağı, sosyal medya faaliyetlerinin ve trollerin de bu yeni türdeki savaşın bir parçası olduğu söyleniyor. Bu değişimleri hesaba katmak ve onlara uyum sağlamak elzem. Günümüzde hastaneleri bombalamak savaş suçu olarak görülüyor ama hastaneyi hack'lemek öyle görülüyor; halbuki hastanenin hack'lenmesi, tüm faaliyetleri durdurup bombalamayla aynı sonucu doğurabilir.

Gelecekteki savaşlarda sayıca daha az askerin öleceği söyleniyor. Saldırıları gitgide daha çok uzaktan, İHA'lar aracılığıyla gerçekleştirilecek. Bununla birlikte savaş alanında robotların kullanılması, hükümetler üzerindeki kamuoyu baskısını azaltacak ve hükümetler savaşa dair kararları daha kolay verecek. Fakat bu, daha az kan akıtılacağı anlamına gelmiyor. Otonom silahların, yani programlanmış komutlar ve tanımlar üzerinden hedeflerini bulan silahların artan kullanımı, insanları karar verme sürecinden tamamen çıkarma riskini de yanında getiriyor. Bu, hükümetlerin siyaseten hesap verebilirlikten kaçınmasını mümkün kılabileceği için oldukça tartışılan bir mesele.

Bu tür faktörlerin çatışma çözümü ve barış inşası üzerinde büyük bir etkisi olacak. Savaşa askerlerin katılmaması hâlinde savaşan tarafları müzakere masasına oturmaya ikna etmek daha mı zor olacak? Çatışma taraflarından biri faal olarak çarpışmıyorsa barışa yönelik kamuoyu oluşturmak mümkün olacak mı? Savaşı durdurmaya yönelik halk baskısı bir taraftan kalkınca ne olacak?

Teknolojiye Erişim

Son olarak, barış ve teknolojiye ilişkin önemli bir husus da teknolojiye erişim. Teknolojiye erişimdeki eşitsizlikler, genel eşitsizlik durumunu daha da kötüleştiriyor. 5G ve 2G'ye erişimi olan kitleler arasında büyük fark var; bu kişilerin erişebildiği araçlar birbirinden çok farklı. Kısıtlı imkanlara sahip, ötekileştirilmiş insanlar genelde yeni teknolojilere

from new technologies, people who are socio-economically and politically privileged can use the newest technology, the tools and the knowledge that comes with it. This arguably makes inequality even more layered and could potentially result in new types of conflicts.

Concluding Remarks

Actors who aim to promote peace and democracy should discuss the implications of new technologies and act accordingly. In countries like Turkey where there is conflict, subjects such as trolls, hate speech on social media and fake news should be studied. Even though there are many threats which should be identified and understood, technology also offers a lot of opportunities for peace and democracy.

erişemezken sosyoekonomik olarak ve siyaseten ayrıcalıklı kişilerin en yeni teknolojilere, araçlara ve bunların getirdiği bilgiye erişimi var. Bu durum, eşitsizliği daha da katmanlı bir hâle getirirken bir yandan da yeni tür çatışmaların oluşabilmesine zemin oluşturuyor.

Sonuç

Barış ve demokrasiyi desteklemeyi amaçlayan aktörler, yeni teknolojilerin etkilerini tartışmalı ve bunlar hesaba katarak hareket etmelidir. Türkiye gibi çatışma yaşanan ülkelerde troller, sosyal medyada nefret söylemi ve yalan haberler gibi konular ele alınmalı, çalışılmalıdır. Tespit edilmesi ve anlaşılması gereken pek çok tehdit olsa da teknoloji aynı zamanda barış ve demokrasiye yönelik pek çok fırsat sunmaktadır.

Meeting with Youth Group: Comments, Questions and Answers

How will new technologies impact how secret meetings are conducted during peace processes? The secrecy of negotiations can often be a vital part of conflict resolution processes.

What is essential is that we cannot ignore technology, rather, it must be taken in account. Therefore, in the context of secret negotiations, it is important to factor in steps that can help overcome any obstacles that may be put in front of you by using technology. For example, you could have secret peace talks which are going extremely well but an effective social media campaign could ruin all this progress overnight. Cyber security is also very important, secret talks must take measures to prevent sabotages and leaks which, again, can be detrimental for any peace process if encountered before sides have built up trust with each other. We have seen examples of the above already so this means that technology should be considered and discussed before sitting formally around a negotiating table.

There is evidence to show that, in some countries, there are armies of trolls who are on the payroll of governments. Such groups are able to disrupt access to the truth. Do you know of any examples whereby such groups of trolls have influenced peace processes and what can be done to guard against it?

The speaker noted that armies of trolls is not unique to just a couple of countries, this is something that is prevalent throughout the world. These are the sorts of dangers that we must familiarise ourselves with quickly if we are to work in the peace and conflict resolution sector. It is common knowledge that there are people who get payed for tweeting, for putting out planned messages on social media. The dissolution of 'the troll army' could be listed as one of the demands or negotiation points during peace talks. Or one side could demand stricter regulations on the use of social media. This is may seem like an unusual request at this stage but, in the future, we will see more and more that these topics will become part and parcel of peace negotiations.

Yorumlar, Sorular ve Cevaplar

Yeni teknolojiler, barış süreçleri esnasında gerçekleşen gizli görüşmeleri nasıl etkileyecek? Zira müzakerelerin gizliden gizliye yürütülmesi, çatışma çözümü süreçlerinde çok önemli olabiliyor.

Burada dikkate almamız gereken şu: teknolojiyi yok sayamayız; her daim hesaba katmak zorundayız. Dolayısıyla gizli görüşmeler yapılırken teknolojinin ortaya çıkarabileceği sorunları değerlendirmek ve bunlara karşı tedbir almak önemli. Örneğin çok iyi giden gizli barış görüşmeleri, etkili bir sosyal media kampanyasıyla bir gecede mahvolabilir. Siber güvenlik önemli bir mesele; gizli görüşmelerin sabote edilmemesi ve sızıntılar yaşanmaması için tedbirler alınmalı. Zira taraflar birbirlerine güven duymaya başlamadan yaşanan bu tür so-

A screenshot of some participants engaging in the Q and A session.

Gençlik grubuyla gerçekleşen Barış ve Teknoloji toplantısı sırasında gençler: Sorular, yorumlar, cevaplar.

The philosophical origin of technology comes from a sense of domination. Even though social media is now accessible to everyone, the origin is arguably still the same. It is still based on the logic of domination, maximizing profit, and ruling others. It attempts still to create a hierarchy. Are we deceiving ourselves by arguing that we can use technology for good? Or is it more about the fact that technology is a part of our life and we simply must mitigate it? To what extent can we use technology for positive change? Can technology which almost always has a capital behind it really be trusted, especially with regards to peace processes?

Discussion on this question considered that the origin of a lot of technological developments was the military, indeed many technologies were developed for military purposes by the military complex. However, it could be argued that technology is becoming increasingly demilitarised and democratised. One of the biggest reasons for this is that technology itself is becoming increasingly accessible. It is no longer difficult to develop AI algorithms. Anyone can become an expert these days by taking online classes to begin with. In this sense, arguably the biggest problem could be access to data. It is possible to do a lot via blockchain, without involving the central authority, based on cryptographic technology. Thousands upon thousands of people work in this field, knowledge is not as monopolized as it used to be. For example, many Google workers quit their jobs in protest against a new military contract that Google were looking to seal, they eventually had to withdraw from the bid in order to appease employees who raised doubts about the ethical nature of the work they would be carrying out. This example shows that people have an influence. Even though the balance of power is still not equal, it is important to acknowledge this shift. When we look at the potential influence of technology on peace processes, we can see that it can provide alternative approaches. Challenging the monopoly and power of big corporations and states with technology only is not feasible but it can help you create new paths and routes towards peace.

Looking at the other driver behind the development of new technologies, the speaker warned of the need to be aware that profit has dominated the way in which a lot of systems have been devised. Different data sets can result in hiding or reinforcing biases and inequalities within society. For example, when applying for a credit card in America as a black person, it is very possible that you would encounter some issues due to

runlar, sürece zarar verebilir. Buna dair örnekleri daha önce ele aldık; dolayısıyla resmen müzakere masasına oturmadan önce teknoloji de hesaba katılmalı ve tartışılmalı.

Kimi ülkelerde maaşları hükümet tarafından verilen trol orduları olduğunu gösteren kanıtlar var. Bu tür gruplar insanların hakikate erişimini baltalıyor. Bu tür trol gruplarının barış süreçlerini etkilediği örnekler var mı sizin bildiğiniz? Bunlara karşı önlem almak için ne yapılabilir?

Konuşmacı, trol ordularının birkaç ülkeye has olmadığını, dünyanın dört bir yanında mevcut olduklarını ifade etti. Barış ve çatışma çözüm sektöründe çalışmak istiyorsak bu tür tehlikelere dair bilgi sahibi olmalıyız. Tweet atmak ve planlanmış mesajları sosyal medyada paylaşmak için maaş alan insanların olduğu biliniyor. Böylesi bir “trol ordusu”nun dağıtılması, barış görüşmeleri esnasında talep veya üzerine müzakere edilen konulardan biri olarak gündeme getirilebilir. Ya da taraflardan biri sosyal medyanın daha sıkı denetlenmesini isteyebilir. Bu, şu noktada sıra dışı bir talep gibi görünse de gelecekte bu tür konuların barış müzakerelerinde gitgide daha çok yer kaplayacağını göreceğiz.

Teknolojinin felsefi kökeninde bir tahakküm arzusu var. Sosyal medya günümüzde herkesin erişimine açık olsa da, temelde aynı güdünün olduğu söylenebilir. Hâlen tahakküm, kâr maksimizasyonu ve diğerlerine hükmetmek var mantığının temelinde. Bir hiyerarşi kurmaya çalışıyor.

Teknolojiyi iyiye yönelik kullanabileceğimizi düşünerek kendimizi mi kandırıyoruz acaba? Ya da teknoloji artık hayatımızın bir parçası, elimizden geldiğince başa çıkmalı mıyız? Teknolojiyi ne ölçüde olumlu değişim için kullanabiliriz? Teknolojinin arkasında neredeyse hep sermayenin olduğu da göz önünde bulundurulursa, teknolojiye özellikle de barış süreçlerinde güvenmek mümkün mü?

Bu sorunun cevabı tartışılırken, çoğu teknolojik gelişmenin kökeninde ordunun olduğu, hatta çoğu teknolojinin askeriye tarafından askeri amaçlar için geliştirildiği ifade edildiği. Fakat teknolojinin gitgide sivilleştiği ve demokratikleştiği de söylenebilir. Bunun altında yatan en büyük sebeplerden biri, teknolojinin erişilebilirliğinin giderek artması. Artık yapay zekâ algoritmaları geliştirmek zor değil. İnternette ders

these biases inbuilt in the system. Similar claims can be made with social media, especially when you consider examples such as the Cambridge Analytica scandal. When we consider this in the light of our conflict resolution field, we should investigate how the algorithms that are developed by profit-driven companies can pose a threat to democratic structures within the political field. Technology is just another area for political contestation and struggle. It is not fundamentally good or bad. You can make war plans via Zoom but also discuss efforts to build peace and put an end to conflicts.

Are young people using technology for peacebuilding and in what ways are they doing so? How does this connect to the wider discussion in society and do you think the lockdown might influence the use of tech?

It is important for young people who are engaged in conflict resolution and peace studies to engage in this topic. Given the increasing focus on technology, young people engaging in conflict resolution should study the role of technology in it. Young people are the most active and effective users of technology, from WhatsApp to Facebook groups, they use technology in different

Dr Esra Elmas,
Head of Turkey
Programme
at DPI
moderated at
both the online
roundtables.

DPI Türkiye
Programı
Yöneticisi
Dr. Esra Elmas
yuvarlak masa
toplantısını
modere
ederken.

almak suretiyle herkes bu konunun uzmanı olabiliyor. Bu bağlamda en büyük sorun veriye erişim olabilir. Blockchain kullanarak kriptografik teknoloji aracılığıyla merkezi otoriteyi devre dışı bırakarak epey şey yapmak mümkün. Bu alanda çalışan binlerce insan var, bilgi eskiden olduğu kadar tekel altında değil. Örneğin çoğu Google çalışanı, Google'in orduyla çalışmaya yönelik bir kontratı yüzünden protesto amaçlı istifa etti; Google nihayetinde çalışanların etik kaygıları karşısında ihaleden çekilmek zorunda kaldı. Bu örnek, insanların bir fark yaratabileceğini gösteriyor. Güç dengesi hâlen eşitlenmiş değil, ama bu değişimi göz ardı edemeyiz. Teknolojinin barış süreçlerine yönelik olası etkilerini değerlendirdiğimizde, alternatif yaklaşımlar oluşturabileceğini görüyoruz. Büyük şirketlerin ve devletlerin tekeline ve iktidarına meydana kuması hem mümkün, hem de barışa giden yeni yollar açmamızı mümkün kılıyor.

Yeni teknolojilerin gelişmesinin arkasındaki diğer itici güce ilişkin ise konuşmacı, pek çok sistemin tasarımında kârın ön planda tutulduğunu belirtti. Farklı veri setleri, toplumdaki temayülleri ve eşitsizlikleri gizlemeye ya da güçlendirmeye sebep olabilir. Örneğin siyahi bir kişi Amerika'da kredi kartı başvurusu yaptığında, sistemin içindeki bu temayüller sebebiyle sorunlar yaşaması çok olası. Benzer şeyler sosyal medya için de söylenebilir; Cambridge Analytica skandalı gibi örnekleri düşünelim. Bunları çatışma çözümü alanına uyarlırsak, kâr amacı güden şirketlerin geliştirdiği algoritmaların siyasi sahadaki demokratik yapılara verebileceği zararları araştırmalıyız. Teknoloji, siyasi çekişme ve mücadele alanlarından biri. Özünde iyi ya da kötü değil. Zoom aracılığıyla savaş da tasarlayabilirsiniz, barış inşası tartışıp çatışmaları da sonlandırabilirsiniz.

Gençler teknolojiyi barış inşası için kullanıyorlar mı; eğer öyleyse bunu nasıl yapıyorlar? Topluma dair genel tartışmamızın içinde bunun yeri sizce nedir? Size salgın esnasındaki karantina dönemi, teknoloji kullanımını etkiledi mi?

Çatışma çözümü ve barış çalışmaları alanındaki gençlerin bu konuya eğilmesi yerinde olur. Teknolojiye verilen önemin gitgide artması, çatışma çözümü alanındaki gençlerin teknolojinin bu alandaki rolünü araştırmasını gerektirmektedir. Gençler teknolojinin en etkin ve başarılı kullanıcılarıdır; WhatsApp'tan Facebook gruplarına gençler, teknolojiyi çeşitli biçimlerde kullanıyorlar. Dolayısıyla gençlerin te-

ways and capitalizing on young people's ability to use technology effectively is important. There have been major changes in the last couple of decades. Today we cannot think of going outside without our phones, 10 years ago smartphones did not exist. This can also lead to a big gap between generations, which can be important for conflict resolution. Often people who manage peace processes are older which can create a barrier for youth involvement as they are seen as immature or not having enough experience to participate in formal processes. However, the inclusion of young people could be seen as increasingly important in order to ensure messages are conveyed effectively and resonate with young people in society, where young people are becoming bigger and bigger consumers of politics due to social media.

We have talked about how technology can be used for peace. You mentioned things like 'Oy ve Ötesi' ('Vote and Beyond') in Turkey and data processing and mapping technologies that have been used to ensure transparency during elections in Kenya. Were there any examples in Colombia of civil initiatives or were they state-supported? Are there tools which were developed as consensus from both sides, together?

The speaker was not in a position to impart great insight into the Colombian case but did comment that there were civilian initiatives which followed the peace process and demanded accountability on both sides. The success of these initiatives and what indeed they might have lacked is very much a source of discussion.

Discussion continued, though, by touching on 'Deep Fake' which was something that was not covered in the earlier presentation. These are edited videos, using computer technology to make people look as though they are saying things that they actually have not. These could be used to delegitimise people who are involved in peace negotiations. In order to expose such videos, it is very important to be active in countering against it. This could be having an effective public campaign in place that can convince people where such cases may arise. The speaker cited examples of 'teyit.org' and 'Doğruluk Payı' initiatives in Turkey. These types of initiatives in the future, during a possible peace process, could come to the fore.

knolojiyi etkin biçimde kullanma becerisinden faydalanmak şart. Son yirmi yıl içerisinde büyük dönüşümler yaşandı. Günümüzde telefonsuz dışarı çıkmak aklımıza gelmez; 10 yıl önce ise akıllı telefonlar yoktu. Bu, kuşaklar arasında bir ayırım yaratıyor, bu ayırım da çatışma çözümü bağlamında önemli olabilir. Genelde barış süreçleri daha yaşlı insanlar tarafından idare edildiği için gençlerin resmi görüşmelere katılmak için yeterince olgun ya da tecrübe sahibi olmadığı düşünülebilir, bu da gençlerin katılımı önünde bir engel oluşturuyor. Fakat mesajların etkin biçimde verilmesi ve toplumdaki gençlere ulaşması bağlamında gençlerin sürece katılımının önemi gitgide artıyor; zira sosyal medya sayesinde gençlerin siyaset tüketimi gittikçe çoğalıyor.

Teknolojinin barışa yönelik nasıl kullanılabileceğini konuştuk. Türkiye'deki Oy ve Ötesi girişiminden, Kenya'daki seçimlerde şeffaflık sağlamak için kullanılan veri işleme ve haritalandırma teknolojilerinden bahsettiniz. Kolombiya'dan verilebilecek sivil girişim örnekleri var mı, yoksa oradakilerin hepsi devlet destekli miydi? İki tarafın ortaklaşa geliştirdiği araçlar var mıydı?

Konuşmacı, Kolombiya konusunda derinlemesine bilgi sahibi olmamakla birlikte barış sürecinin ardından yapılan sivil girişimler olduğunu, bunların iki taraftan da hesap verebilirlik talep ettiğini ifade etti. Bu girişimlerin bir yandan başarısı, diğer yandan eksiklikleri hâlen tartışılıyor.

Tartışma, sunumda alınmayan "deep fake" konusuna kaydı. Bunlar, bilgisayar teknolojisi kullanarak insanları aslında söylemedikleri şeyleri söylüyormuş gibi gösteren üzerinde oynanmış videolar. Bu tür videolar, barış süreçlerine dahil olan kişilerin itibarını zedelemek için kullanılabilir. Bu videolara karşı mücadelede aktif davranmak gerekir. Örneğin halka böyle videoların hazırlanabileceğini açıklayan bir kamu spotu kampanyası düzenlenebilir. Konuşmacı, Türkiye'deki "teyit.org" ve "Doğruluk Payı" girişimlerini örnek olarak gösterdi. Gelecekteki olası bir barış sürecinde bu tür girişimler ön plana çıkabilir.

Tutukluların bilgiye erişimine dair tartışmalar var mı?

Cezaevlerine ilişkin olarak konuşmacı, şu anda tartışılan konunun cezaevlerindeki tutukluların Covid-19 salgınına karşı savunmasız olduğu, nasıl ve ne zaman salıverilecekleri olduğunu belirtti. Bilgiye erişim

Are there discussions about access to information in the context of prisoners?

In the context of prisons, the speaker noted that the most current debate is about the COVID-19 pandemic and how prisons are extremely vulnerable and about how and when prisoners should be released. In terms of access to information, it is not a topic the speaker has considered a great deal, but it should be studied. This shows that there is much still to learn and research in this topic. This issue about access to information for prisoners could also be something that is put on the negotiation table during a peace process. For example, as a side to the negotiations you might want to be able to communicate with others but might not want to convey your message via state officials. Being able to use blockchain, smart contract or a certain app could be an option.

konusunda ise konuşmacı bunun üzerine pek düşünmediğini, ama çalışmaya değer bir konu olduğunu ifade etti. Bu alanda öğrenilecek ve araştırılacak pek çok konu olduğunu görüyoruz. Örneğin tutukluların bilgiye erişimi, barış süreci esnasında müzakere masasına getirilebilecek bir konu olabilir. Müzakere taraflarından biri olarak diğerleriyle iletişim kurmak istiyor olup bunu devlet yetkilileri aracılığıyla yapmak istemiyor olabilirsiniz. Böylesi bir durumda blockchain, akıllı sözleşme (smart contract) ya da belirli bir uygulamayı kullanmak bir seçenek olabilir.

Meeting with the Media Group: Comments, Questions and Answers

Many technological advancements have been initially developed in the name of military, defence, and strategic dominance. Later, some have been repurposed for other more positive impacts. Are there also technologies that can be developed only for peace and similar initiatives? How effective are peace technologies?

MIT's Technology Review magazine recently included a dossier on the war industry and war technologies, underlying how technological advancements that affect people's daily lives have been rooted in the advancements in the military. One of the biggest reasons that made this possible was the fact that states invest a lot of long-term, uninterrupted resources in the military, making technological advancements much more possible. However, recently, there has been a change in this. The field of technology is becoming increasingly demilitarised. Places like Silicon Valley are replacing the military's position, making the military increasingly dependent on tech companies. Nowadays, information about technology is much more accessible to everyone. Today, it is possible to learn coding by taking online courses. There are various university programmes dedicated to these fields. It is also easier for a couple of people to found companies with new and alternative ideas.

Nevertheless, this shift should also not be exaggerated since it could also be argued that big tech companies, such as Google, Microsoft, Amazon, are now working with the military and intelligence services.

A screenshot of some participants engaging in the Q and A session.

Soru - cevap oturumunda gazeteciler.

Medya Grubuyla Buluşma: Soru ve Cevaplar

Pek çok teknolojik ilerleme esasen ilk olarak askeri/stratejik hakimiyet ve savunma üstünlüğü adına gerçekleştirildi. Sonraki dönemlerde bu ilerlemelerin bir kısmı daha olumlu amaçlara hizmet etmeleri için yeniden şekillendirildi. Peki sadece barış ve benzeri amaçlar için geliştirilebilecek teknolojiler olabilir mi? Barış teknolojileri ne kadar etkili?

Yakın geçmişte MIT'nin Technology Review dergisinde savaş endüstrisi ve savaş teknolojileri üzerine yayınlanan bir dosyada, insanların gündelik hayatlarına etkiye bulunan teknolojik gelişmelerin nasıl askeri gelişmelerle bağlantılı olduğu anlatılıyor. Bunun arkasındaki en büyük sebeplerden biri devletlerin ordulara uzun vadeli ve kesintisiz kaynaklar sağlıyor olması; bu da teknolojik gelişmeleri daha mümkün kılıyor. Fakat bu, yakın geçmişte değişti. Teknoloji alanı artık sivilleşiyor. Silikon Vadisi gibi yerler bu bağlamda ordunun yerini alarak askeriye teknoloji şirketlerine bağımlı hâle getiriyor. Geçmişe kıyasla günümüzde teknolojiye dair bilgiye herkesin erişimi var. Artık çevrimiçi dersler aracılığıyla kodlama öğrenmek mümkün. Bu alanlar üzerine eğitim veren üniversite bölümleri var. Yeni ve değişik fikirlere sahip birkaç insanın bir araya gelerek yeni bir şirket kurması geçmişe kıyasla çok daha kolay.

Öte yandan bu değişim belki de bu kadar önemli görülmemeli, zira Google, Microsoft ve Amazon gibi büyük teknoloji şirketleri

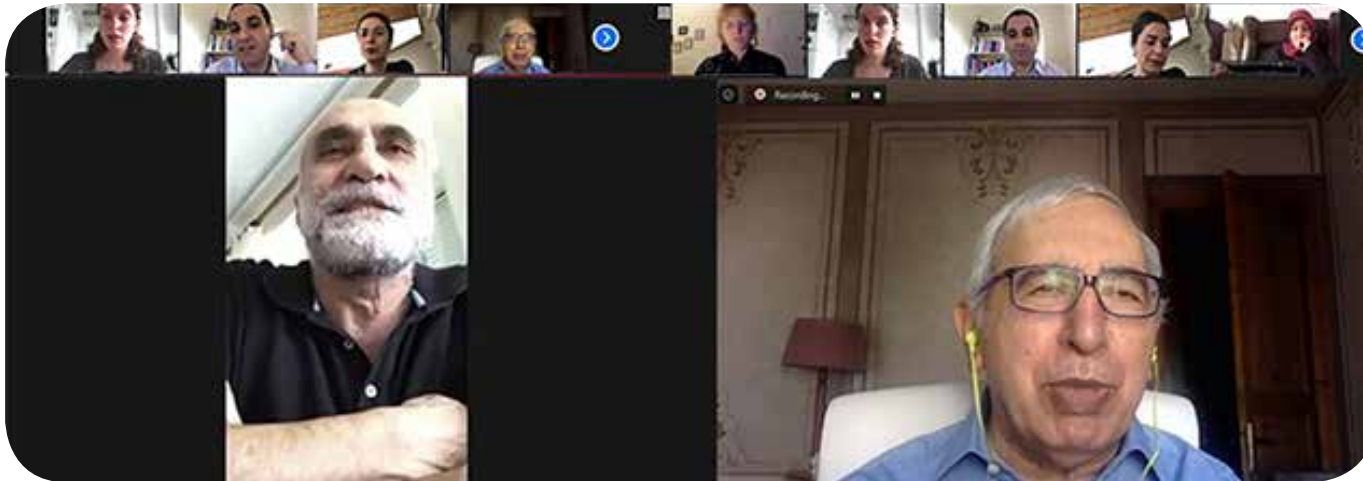
Arguably, this also results in companies gaining a lot of power over states. For example, being able to store big data sets is an important power that could potentially be misused. That is also why issues surrounding technological developments are also political issues that need to be addressed politically.

One other participant expressed that they were mostly pessimistic about whether all these technological developments would be used for peace or other positive initiatives. Considering the traditional reflexes of individuals and mainly states, it is not easy to be very optimistic. On an individual level, for centuries people have been motivated to prioritize their own personal benefits. A similar case can be made for states and governments who traditionally have chosen to establish power through oppression. It does not seem very likely for these attitudes to change towards the usage of technological developments.

The tension on social media is very high, people are hostile towards each other. However, this tension is not directly transferred to the physical space. How can we interpret the difference between the online world and the physical world, specifically in the context of Turkey?

There are various debates about this topic. While some suggest that, by analysing a person's likes, various psychological analyses can be made and that it is possible to get to know someone just based on

Media participants engaged in a question and answer session with the speaker, Dr Emre Korkmaz.

Gazeteciler Dr. Emre Korkmaz'a soru cevap oturumunda sorularını yöneltilirken.

günümüzde artık orduyla ve istihbarat servisleriyle iş birliği hâlinde çalışıyor. Bunun sonucu olarak şirketlerin devletlere karşı epey güç kazandığı söylenebilir. Örneğin büyük miktarda veri depolamak, istismara açık bir güç kaynağı. Bu sebeple teknolojik ilerleme meseleleri aynı zamanda siyaset bağlamında ele alınması gereken siyasi meseleler.

Bir katılımcı, bu teknolojik gelişmelerin barış veya benzeri iyi amaçlarla kullanılacağına dair karamsar olduğunu ifade etti. Bireylerin ve devletlerin geleneksel reflekslerini düşünürsek çok da iyimser olmak kolay değil. Bireysel olarak baktığımızda insanların yüzyıllardır kendi kişisel çıkarlarına öncelik verdiğini görüyoruz. Benzer bir durum, geleneksel olarak baskı aracılığıyla gücü elinde bulunduran devletler ve hükümetler için de geçerli. Bu tavırların teknolojik gelişmeler alanında farklı olacağını beklemek çok da akıl kârı değil.

Sosyal medyada gerilimler çok yüksek; insanlar birbirlerine düşmanca davranıyor. Fakat bu gerilimlerin fiziksel boyutta, yani gerçek hayatta doğrudan bir yansıması yok. Bu farkı bilhassa Türkiye bağlamında nasıl açıklayabiliriz?

Bu konuda farklı görüşler mevcut. Kimilerine göre kişilerin beğenilerini inceleyerek psikolojik çıkarımlarda bulunmak, bu beğeniler ve internet hareketleri doğrultusunda kişiyi tanımak mümkün. Diğerlerine göre ise bu iddialar yanlış; insanlar çevrimiçi verilerinden çözümlenemey-

their likes and online movements. Others take issue with such claims, arguing that people are more complicated than their online data and that their online presence does not provide the whole picture. However, the possibility of online violence turning into physical violence in the real world is a possibility that needs to be taken seriously. Online platforms can be used as a tool to mobilize a wide range of people. Nowadays, many movements that turn violent have an online history. For example, the previously mentioned early warning systems aim to detect such movements. In this sense, the issue of trolls and troll accounts also play an important role.

One participant highlighted how even before social media, from the 6-7 September events in 1955 to the targeting of Hrant Dink and Tahir Elci in Turkey, the media played a significant role in mobilizing violence. Even though social media does not necessarily promote violence, there is potential.

The developments in technology and particularly in social media have also created a space for women and women's movements. Women, after youth, are the most effective and active users of social media. However, this also makes women vulnerable to new types of violence; online violence and cyberbullying. What kind of measures are taken to combat this?

Cyberbullying is a much-debated topic, specifically in relation to the abuse of women. Online platforms make it much easier to abuse and threaten people. Specifically, the possibility of being anonymous makes these types of harassment much easier and more widespread. However, these platforms also create a space to struggle and fight for women's causes. During the last couple of years, people were made aware of all types of abuse in the workplace through social media. Things that could have been overlooked were publicly highlighted thanks to social media. Certain people were held accountable in this way. Another important issue concerning women and technological developments is the issue of data bias. For example, hiring software developed by men could be biased against women and even more biased against black women.

Peace technologies can be defined as initiatives that strategically prioritize peace and transparency in technological advancements and

ecek kadar karmaşık varlıklar ve sırf çevrimiçi hareketlerinden kişiyi tamamen anlamak mümkün değil. Fakat sanal şiddetin gerçek hayata sızması riski, göz ardı edilemeyecek ciddi bir risk. Çevrimiçi platformlar bir sürü insanı harekete geçirmek için kullanılabilir. Günümüzde şiddete başvuran pek çok hareketin kökenlerinin internette olduğunu görüyoruz. Daha önce bahsettiğimiz erken uyarı sistemleri böylesi hareketleri tespit etme amacı güdüyor. Bu bağlamda troller ve troll hesaplar konusu da önemli.

Bir katılımcı, sosyal medyadan önce bile 6-7 Eylül 1955 olaylarında ya da Hrant Dink ve Tahir Elçi cinayetlerinde olduğu gibi medyanın Türkiye'de şiddet olaylarına yol açmakta önemli bir rol oynadığını ifade etti. Sosyal medya her zaman şiddeti teşvik etmese de bu potansiyele sahip bir mecra.

Teknoloji ve özellikle sosyal medyadaki gelişmeler kadınlara ve kadın hareketlerine de alan açtı. Gençlerden sonra sosyal medyayı en faal ve etkili biçimde kullanan grup kadınlar. Fakat bu aynı zamanda kadınların yeni şiddet türleri karşısında savunmasız kılıyor, örneğin çevrimiçi şiddet ve siber zorbalık. Bununla mücadele etmek için ne tür önlemler alınıyor?

Siber zorbalık bilhassa kadın istismarı bağlamında çok tartışılan bir konu. Çevrimiçi platformlar insanları istismar ve tehdit etmeyi kolaylaştırıyor. Anonim olmak bu tür saldırıları daha kolay ve yaygın kılıyor. Fakat bu platformlar aynı zamanda kadın hakları için bir mücadele alanı. Son birkaç yılda insanlar sosyal medya sayesinde işyerinde gerçekleşen çeşitli şiddet türlerini öğrendi. Öbür türlü göz ardı edilebilecek hususlar sosyal medya sayesinde görünürlük kazandı. Bu sayede sorumlu kişilerin hesap vermesi sağlandı. Kadınlar ve teknolojiye ilişkin başka bir önemli sorun ise verilerin tarafılığı. Örneğin erkeklerin geliştirdiği işe alım yazılımları kadınlara, özellikle siyahi kadınlara karşı epey taraflı davranabiliyor.

Barış teknolojileri, teknolojik gelişmeler alanında stratejik olarak barışa ve şeffaflığa öncelik veren girişimler olarak tanımlanabilir. Bu teknolojiler diğer pek çok alanda, örneğin kadın mücadelesinde kullanılabilir. Her siyasi mücadelede teknolojinin de bir rolü var, zira teknoloji baskı aracı olduğu kadar bir özgürleşme aracı olarak da kullanılabilir.

their usage. This can be applied in many other areas, for other struggles such as women's issues. Technology must be counted for in every political struggle since it can be a tool of oppression as well as a tool for liberation.

Turkey is going through a time when social polarisation is increasingly debated, especially in relation to social media. There is also a new legislative framework proposal, aiming to regulate social media. One of the biggest concerns is people being blacklisted. What can be said about these new debates?

In Turkey, social media is widely and effectively used as a weapon. People can be targeted; their lives can be ruined through social media. One point of major discussion should be about the role of states and how much they should be able to police social media. Another point can be establishing ethics committees that are used in the EU and the UK. However, these also create frustration and confusion. Firstly, there is an abundance of such committees as well as an inflation of guidelines created by these committees. Secondly, relating such matters with ethics makes it seem like they are not political decisions and can diminish political accountability. The debates in Turkey about establishing an ethics committee come from such examples. However, questions about transparency and accountability are essential. For example, who will fund such initiatives? Or to what extent is it possible to restrict people on social media?

There are various dangers attached to deep fake videos and audio. Even though it has not yet become widespread, in time, deep fake will most likely be more accessible and widespread. What can be done to address the problems that might arise because of deep fake?

This is a very dangerous problem, open to manipulation and provocation. More investment and time must be dedicated to technologies that could monitor and detect such videos and audio. For example, in the UK, various world-renowned universities that have a reputation of being independent are working on this topic. In countries like Turkey, there is also an issue of trust. If the government claimed that they were monitoring the situation, a big part of the country would

Türkiye, toplumsal kutuplaşmanın özellikle sosyal medya bağlamında gitgide daha çok tartışıldığı bir dönemden geçiyor. Aynı zamanda sosyal medyayı düzenlemeyi öngören yeni bir yasa tasarısı söz konusu. İnsanlar sansürlenmekten ve mimlenmekten çekiniyor. Bu tartışmalara dair ne söyleyebiliriz?

Türkiye'de sosyal medya genel olarak bir silah olarak kullanılıyor. İnsanlar sosyal medyadan hedef gösteriliyor, hayatları mahvediliyor. Devletlerin bu konudaki görevi ve sosyal medyayı ne ölçüde denetlemeleri gerektiği, tartışılması gereken bir konu. AB ve Birleşik Krallık'ta olduğu gibi etik komiteleri kurulabilir. Fakat bunlar aynı zamanda kafa karışıklığına ve sorunlara yol açabilen oluşumlar. Böylesi komiteler sayıca çok, ve ortaya çok sayıda rehber/yönerge çıkarıyor. İkinci olarak ise bu sorunları "etik" başlığı altında değerlendirmek, bunların esasen siyasi kararlar olduğunu örten ve siyasi hesap verebilirliği azaltan bir uygulama. Türkiye'de etik komite oluşturulmasına ilişkin tartışmaların arkasında bu örnekler var. Fakat şeffaflık ve hesap verebilirlik konuları

DPI's media participants engaging on the topic of peace and technology, examining the impact developments will have on their own sector.

DPI'in medya toplantısı katılımcıları barış ve teknoloji alanındaki gelişmelerin kendi sektörlerini nasıl etkileyeceğini tartışırken.

have difficulty in trusting the legitimacy and unbiasedness of the monitoring. In such a country it is difficult to establish commissions that would gain the trust of everyone within society. Nevertheless, this is a very important topic that needs to be dealt with since it also poses a threat to issues such as being able to provide proof.

Individuals need to be careful about uploading their photos and videos to an application that they are not familiar with. For example, there was a popular application where people uploaded their photos and it made them look older. Many uploaded their pictures without questioning the safety implication. People need to be more conscious about who they are trusting with their data and educate themselves about these topics. While there must be oversight on all of these technological developments, in countries like Turkey, it is also difficult to trust the government to take the appropriate measures and not turn such initiatives into political tools. In this sense transparency and independence are important.

Journalists used to play an important and influential role in conflict resolution. Since journalists are accountable to various organisations and there are various journalistic principles, they are also often held accountable for what they do or do not do. This is not the case on social media. This could also have consequences for

çok önemli. Böylesi girişimlere kim fon sağlayacak? İnsanları sosyal medyada ne kadar kısıtlayabiliriz? Bu soruların cevaplanması gerekli.

Sahte “deep fake” videolarına ve ses kayıtlarına ilişkin çeşitli tehditler mevcut. Henüz çok yaygınlaşmadıysa da bu “deep fake”lerin zaman içerisinde daha erişilebilir ve yaygın olacağı düşünülüyor. Bundan kaynaklanacak sorunların önünü almak için neler yapılabilir?

Bu gerçekten ciddi, manipülasyon ve provokasyona açık bir sorun. Böylesi videoları ve ses kayıtlarını tespit edip denetleyecek teknolojilere daha fazla yatırım yapılmalı. Örneğin Birleşik Krallık'ta çeşitli prestijli ve bağımsızlıklarıyla tanınan üniversiteler bu alanda çalışmalar yürütüyor. Türkiye gibi ülkelerde güven sorunu mevcut. Hükümet durumu denetlediğini söylese bile bu denetimin meşruiyetine ve tarafsızlığına güvenmeyecek büyük bir kesim var. Böylesi bir ülkede toplumun tüm kesimlerinin güvenini sağlayacak komisyonlar kurmak zor olacaktır. Fakat bu önemli ve üzerine eğilinmesi gereken bir konu, zira kanıt sunmak gibi şeylere de doğrudan etkisi olacak.

Bireyler bilmedikleri uygulamalara resimlerini ve videolarını yüklemek konusunda çok dikkatli davranmalı. Örneğin insanların yaşlı hallerini görmek için resimlerini yükledikleri çok popüler bir uygulama var. Çoğu kişi uygulamanın güvenliğini düşünmeden resimlerini yükledi. İnsanlar verilerini nereye yolladıkları konusunda daha dikkatli olmalı ve kendilerini eğitmeli. Bütün bu teknolojik gelişmelerin denetlenmesi gerekli ama öte yandan Türkiye gibi ülkelerde hükümetin uygun tedbirleri alacağına, bu girişimleri siyaseten araçsallaştırmayacağına güvenmek çok zor. Bu bağlamda şeffaflık ve bağımsızlık şart.

Gazeteciler eskiden çatışma çözümünde önemli ve etkili bir rol oynardı. Gazeteciler de çeşitli kurumlara karşı sorumlu olduğu ve kimi gazetecilik ilkeleri mevcut olduğu için yaptıklarından veya yapmadıklarından ötürü sorumlu tutuluyorlar. Sosyal medyada ise böyle bir durum yok. Bunun çatışma çözümüne etkileri olacaktır. Gazeteciliğin geleceği nasıl olacak? İnsanları sosyal medyada söyledikleri, yazdıkları, yaptıklarından sorumlu tutmak nasıl mümkün olabilir? Günümüzde bir yandan sosyal medyada paylaştıklarından ötürü tutuklanan insanlar, diğer yandan ise yanlış bilgiler ve prop-

conflict resolution. What will the future of journalism look like? How will it be possible to hold people accountable for what they say, write and do on social media? Nowadays while many are arrested due to their social media posts and shares, others can share false information and propaganda. How could there be a legal framework to monitor such platforms?

The previously mentioned Myanmar and Rohingya Muslims case and the role of Facebook could be an example of this. The widespread unmonitored hate speech on the social media platform allegedly helped create collective support for the massacres. The United Nations' report held Facebook responsible for what happened, and Facebook took various measures to address the issue. However, Facebook solely should not be held accountable. Tech companies cannot be left to regulate such measures on their own. Establishing the limits of what can be said, deciding what is free speech and what is hate speech are difficult and delicate matters. Who will decide on these limits? States must come up with various regulations to address these issues. However, this is again tricky because states have in the past used these powers to oppress people and manipulate what happened. These debates pose various problems for journalism as well as other fields.

Even though it is highly difficult, there has to be a consensus about what can and cannot be allowed. This consensus should be reached by a group of people who represent different groups in society, including different political parties. For example, political parties can come together and pledge not to use troll accounts or deep fake. So far, some tech companies voluntarily impose guidelines on themselves. However, these are not based on a legal framework. When there are any attempts in establishing such frameworks, there is always a debate about censorship. Nevertheless, raising social awareness, digital literacy, is very important. Schools should aim to teach students from a young age.

aganda paylaşımları var. Bu platformları denetlemek için nasıl bir yasal çerçeve oluşturulabilir?

Myanmar ve Rohingya Müslümanları ile Facebook'un rolünden bahsetmiştik; bu konuya örnek olarak gösterilebilecek bir vaka. Sosyal medya platformundaki yaygın ve denetlenmeyen nefret söyleminin katliamlara toplu destek oluşturmakta kullanıldığı iddia ediliyor. Birleşmiş Milletler raporunda Facebook'u olanlardan sorumlu tuttu, Facebook da sorunu çözmek adına çeşitli tedbirler aldı. Fakat burada tek sorumlu olarak Facebook görülmemeli. Teknoloji şirketleri böylesi tedbirleri tek başlarına kararlaştıramaz. Söylenebileceklerin sınırını çizmek, neyin ifade özgürlüğü, neyin nefret söylemi olduğuna karar vermek zor ve hassas bir konu. Bu sınırların ne olduğuna kim karar verecek? Devletler bu meseleleri ele alacak düzenlemeler yapmalı. Fakat bu kolay olmayacak, zira devletler geçmişte bu güçlerini baskı yaratmak ve olan bitenleri manipüle etmek için kullandı. Dolayısıyla bu tartışmalar gazetecilik için olduğu kadar diğer alanlara yönelik de kimi sorunları gündeme getiriyor.

Bunu sağlamak çok zor olsa da nelerin söylenip söylenemeyeceğine dair bir fikir birliği olması gerekir. Bu fikir birliğine, aralarında farklı siyasi partilerin de yer aldığı, toplumdaki çeşitli kesimleri temsil eden bir grup insan tarafından varılmalı. Örneğin siyasi partiler bir araya gelerek trol hesaplar ya da "deep fake" kayıtları kullanmamayı kararlaştırabilir. Günümüzde kimi teknoloji şirketleri gönüllü olarak bu tür kılavuzları takip ediyor. Fakat bunlar yasal bir çerçeve içerisinde yer almıyor. Böylesi çerçevelerin oluşturulmasına yönelik çabalar hep sansür tartışmalarını da beraberinde getiriyor. Fakat yine de sosyal farkındalığı ve dijital okuryazarlığı arttırmak gerekli. Okullar küçük yaştan itibaren öğrencilere bu eğitimi vermeli.

Closing Remarks

After a fruitful afternoon of discussion at both roundtables, DPI CEO Kerim Yıldız brought the meetings to a close noting that emerging technologies will continue to have an impact on conflicts, including peacebuilding, mediation as well as many other aspects of conflict resolution. It is important to note, Mr Yıldız remarked, that the UN has published a guidance on how to effectively use new technologies for peacebuilding. The responsibility is on everyone's shoulders, including users, providers, NGOs and governments, to ensure technology can be used for good in the space of peacebuilding. Peacebuilding has always been about building trust. As we understand from Dr Emre's lectures, while technology can provide tools for peacebuilding, establishing trust remains as one of the most important aspects. DPI, particularly during the COVID-19 crisis, is using technology to continue to broaden the bases of dialogue and reach out to bring people together even during such a challenging time. Impartiality and confidentiality are extremely important when it comes to peace processes but, if used wisely, technology can provide the opportunity for conflict resolution to be more inclusive, and tools for good for both young people and media members.

Kapanış Konuşması

İki toplantıda da dolu dolu geçen tartışma oturumlarının ardından kapanış konuşmasını yapan İcra Kurulu Başkanı Kerim Yıldız, yeni teknolojilerin çatışmaları, barış inşasını, arabuluculuğu ve çatışma çözümünün diğer boyutlarını etkilemeye ve şekillendirmeye devam edeceğini ifade etti. Yıldız, BM'nin barış inşası alanındaki yeni teknolojilerin nasıl etkili bir biçimde kullanılabilmesine dair bir yönerge yayınlamasının önemli olduğunu belirtti. Teknolojinin barış inşası alanında iyiye yönelik kullanılması sorumluluğunu kullanıcılar, sağlayıcılar, STK'lar ve devletler dahil olmak üzere herkes paylaşıyor. Barış inşasının esasında güven inşası var. Dr. Emre Korkmaz'ın sunumlarında da gördüğümüz üzere her ne kadar teknoloji barış inşası için yeni araçlar sağlasa da güven inşası hâlen en önemli unsurlardan biri. Özellikle COVID-19 krizi esnasında teknolojiyi kullanmaya devam eden DPI, teknoloji sayesinde diyalog zeminini genişleterek böylesi zor bir zamanda dahi insanları bir araya getiriyor. Barış süreçlerinde tarafsızlık ve gizlilik çok önemli olmakla birlikte akıllıca kullanıldığında teknoloji, çatışma çözümünün daha kapsayıcı olmasını sağlayıp gençlere ve medya mensuplarına yönelik araçlar sunabilir.

Further Suggestions for DPI

Many participants expressed that the topic was new to them and that they found the discussion to be of great importance and interest. The many aspects of the topic which were explored over the course of the roundtable raised questions on issues that they had not considered previously. Several participants from the media group also mentioned that the meeting made them question things that they had previously not considered about their own field of work. Following on from this meeting, participants expressed a desire to engage with this topic in direct relation to Turkey itself as there are many aspects of the discussion in which there are Turkish examples to explore.

One participant discussed the importance of changing the outlook of next generations, bringing more young people together, showing them that there are no differences between people of different backgrounds. This is something that they encouraged DPI to continue doing, both using technology as demonstrated at this meeting and particularly in more traditional offline settings.

While one participant suggested focusing on media's economy and funding issues, another participant suggested talking about 'peace language', on the language used on traditional and social media and how it can be improved.

Many participants commented on the importance of continuing to have such online roundtable meetings to ensure the continuance of dialogue. Though some remarked they still hope such meetings can take place face-to-face once again as they carry even greater impact, all were very happy to see that the online platform was conducive to holding such discussions and urged DPI to continue such work despite the challenging circumstances presented by the COVID-19 pandemic.

DPI'a Yönelik Öneriler

Pek çok katılımcı konunun kendileri için yeni olduğunu, tartışmayı ilginç ve önemli bulduklarını ifade etti. Toplantıda konunun çok boyutlu olarak ele alınması, daha önce düşünmedikleri yönleri de düşünmelerini sağladı. Medya grubundan kimi katılımcılar toplantının kendilerini alanlarında daha önce sorgulamadıkları kimi şeyleri sorgulamaya ittiğini belirtti. Katılımcılar toplantının ardından bu konuyu doğrudan Türkiye bağlamında ele almak istediklerini, zira Türkiye'den konuşulacak pek çok örneğin ve vakanın mevcut olduğunu söyledi.

Bir katılımcı gelecek nesillerin bakış açısını değiştirmenin, gençleri bir araya getirmenin, onlara farklı kesimlerden gelen insanlar arasında aslında fark olmadığını göstermenin önemine değindi. DPI'nın bu yöndeki çabalarının devamının gelmesini isteyen katılımcı, bunun hem bu toplantıda olduğu gibi teknolojik imkanlar aracılığıyla, hem de daha geleneksel, yüz yüze gerçekleşen toplantılar aracılığıyla sağlanabileceğini dile getirdi.

Katılımcılardan biri medyanın parasal boyutuna ve fon sağlama sorunlarına odaklanan bir etkinlik yapılmasını tavsiye ederken diğer bir katılımcı ise "barış dili"ni tartışmayı, geleneksel ve sosyal medyada kullanılan dilin nasıl daha iyiye götürülebileceğini ele almayı önerdi.

Pek çok katılımcı, çevrimiçi yuvarlak masa toplantıları aracılığıyla diyalogu sürdürmenin önemini vurguladı. Kimi konuşmacılar yüz yüze toplantıların daha etkili olduğunu ve bunlara dönmeyi sabırsızlıkla beklediklerini söylese de tüm katılımcılar çevrimiçi platformların bu tartışmalara uygun bir mecra olduğunu tecrübe etmekten duydukları memnuniyeti ifade etti ve COVID-19 pandemisinin yarattığı zorlayıcı koşullara rağmen DPI'nın çalışmalarına devam etmesi gerektiğini belirtti.

Conclusion

These two roundtable meetings constituted the first in DPI's new Peace and Technology series whilst bringing together a diverse group of young people and media representatives from different political and social sections of Turkey's society. The roundtables took place at a very challenging time as the world faces the COVID-19 pandemic. In the face of this global health risk, which has brought about the quarantining and self-isolation of people all over the world, including Turkey, DPI's efforts to bring people together on a virtual platform proved timely and useful in sustaining dialogue and maintaining efforts to build peace.

The discussions that took place at this roundtable were fruitful, informative and insightful. By examining the different types of new technologies that can be expected to have a growing influence on the field of conflict resolution, discussion covered a wide range of these technologies, from Artificial Intelligence and Blockchain technology through to social media. In particular, participants discussed the dual ability for these technologies to contribute towards both efforts to resolve but also prolong conflict. We were therefore reminded of the importance to harness the potential for technology to bring people together and utilise these developments to contribute towards conflict resolution efforts.

Initial feedback through formal evaluation shows that participants from both meetings found the presentation and discussion to be stimulating and highlighted the ways in which emerging technologies will impact conflict resolution in the coming years. Many remarked on the need to develop and continue the discussions started in this roundtable to further explore how technologies can best influence efforts to build and sustain lasting peace in conflict-affected areas. Multiple participants have called for follow-up sessions with more experts to lead such discussions and examine comparative study examples.

DPI's series of activities focusing on peace and technology will continue to be developed as we look to engage wide-ranging and diverse participant groups in dialogue on this important aspect of conflict resolution. Such activities will continue to take place by using both online platforms but also, we hope, in more traditional face-to-face settings as well.

Sonuç

Bu iki yuvarlak masa toplantısı, DPI'nin yeni Barış ve Teknoloji serisindeki ilk iki toplantı olarak kayda geçti; toplantılarda Türkiye toplumunun çeşitli kesimlerinden ve çeşitli siyasi görüşlere sahip bir grup genç ve medya mensubu bir araya geldi. Toplantılar, dünyanın COVID-19 salgınıyla mücadele ettiği zor bir dönemde gerçekleşti. Bu küresel sağlık tehdidinin etkisiyle dünyanın dört bir yanında olduğu gibi Türkiye'de de insanların karantinaya girmesi ve kendilerini çevreden izole etmesi, DPI'nin çevrimiçi platformlar aracılığıyla insanları bir araya getirerek diyalogu sürdürme ve barış inşası çabalarını devam ettirme çabalarının ne kadar yerinde olduğunu bir kez daha gösterdi.

Toplantıda verimli, bilgilendirici ve faydalı tartışmalar yaşandı. Çatışma çözümünde gitgide artan bir etkiye sahip olması beklenen çeşitli yeni teknolojileri inceleyen katılımcılar yapay zekâ (AI) ve Blockchain teknolojisinin yanı sıra sosyal medya gibi örnekleri ele aldı. Katılımcılar bu teknolojilerin çatışmaları hem çözme, hem uzatma potansiyeli olduğuna dikkat çekti. Teknolojinin insanları bir araya getirme potansiyelinin kontrol altına alınmasının ve bu gelişmelerin çatışma çözümüne yönelik kullanılmasının önemi bir kez daha vurgulandı.

Resmi değerlendirmeler aracılığıyla aldığımız geribildirimlere göre katılımcılar iki toplantıdaki sunumları ve tartışmaları da düşündürücü buldu; yeni teknolojilerin yakın gelecekte çatışma çözümünü nasıl etkileyeceği iki toplantıda da ön planda yer aldı. Pek çok katılımcı, bu toplantılarda başlatılan tartışmaların daha da geliştirilmesi ve devam etmesi gerektiğini, çatışmadan etkilenmiş bölgelerde kalıcı barış inşa etme ve sürdürme çabalarına yeni teknolojilerin nasıl katkıda bulunabileceği konusunun daha da tartışılması gerektiğini ifade etti. Çoğu katılımcı daha fazla uzmanın katılımıyla devam toplantıları yapılmasını, karşılaştırmalı çalışma örneklerinin incelenmesini önerdi.

DPI'nin barış ve teknolojiye odaklanan etkinlikler dizisi devam ederken, çatışma çözümünün bu önemli boyutuna ilişkin diyaloga geniş kapsamlı ve çeşitliliklerin temsil edildiği katılımcı gruplarını dahil etmeyi sürdüreceğiz. Etkinlikler çevrimiçi platformlarda devam edecek fakat bir yandan da geleneksel yüz yüze toplantılarımızı sürdüreceğimizi ümit ediyoruz.

Participant List (Youth Meeting)

Alexia Kotaki	<i>Representative of Greek Minority Foundation</i>
Dilara Gök	<i>Co-Founder of Conflictus, Conflict Resolution Training and Conculancy</i>
Esmâ Pak	<i>Student at Maltepe University, Department of Soicology</i>
Feyza Nur Gül	<i>Student at Medipol University, Department of Medicine</i>
Feyziye Hilal Kuşçu	<i>Student at Marmara University, Department of Business Administration</i>
Lokman Sazan	<i>Advisor for the People's Democratic Party (HDP) Foreign Affairs</i>
Revşen Berfin Çoşkun	<i>Soicology Student at Marmara University</i>
Taha Baran	<i>Teacher & Writer</i>
Taner Baba	<i>High School Teacher at Tenzile Erdoğan Anadolu İmam Hatip High School</i>
Zübeyde Karagöz	<i>İstanbul Bilgi University, Cultural Studies</i>

Katılımcı Listesi (Gençlik Toplantısı)

Alexia Kotaki	<i>Rum Cemaati Derneği Temsilcisi</i>
Dilara Gök	<i>Conflictus'un kurucu ortağı, Uyuşmazlık Çözümü Eğitimi ve Danışmanlık Hizmetleri</i>
Esmâ Pak	<i>Maltepe Üniversitesi, Sosyoloji Bölümü öğrencisi</i>
Feyza Nur Gül	<i>Medipol Üniversitesi, Tıp Fakültesi öğrencisi</i>
Feyziye Hilal Kuşçu	<i>Marmara Üniversitesi, İşletme Bölümü öğrencisi</i>
Lokman Sazan	<i>HDP Dış İlişkiler Danışmanı</i>
Revşen Berfin Çoşkun	<i>Marmara Üniversitesi Sosyoloji Bölümü öğrencisi,</i>
Taha Baran	<i>Öğretmen, Yazar</i>
Taner Baba	<i>Tenzile Erdoğan Anadolu İmam Hatip Lisesi Öğretmeni</i>
Zübeyde Karagöz	<i>İstanbul Bilgi Üniversitesi Kültürel Çalışmalar Yüksek Lisans Öğrencisi</i>

Dr Emre Korkmaz	<i>University of Oxford & Centre for Technology and Global Affairs</i>
Elina Papadimouli	<i>Political Counsellor, Foreign Policy, Delegation of the European Union to Turkey</i>
Sema Kilicer	<i>Political Officer, Human Rights, Delegation of the European Union to Turkey</i>
Eleanor Johnson	<i>Research Analyst - Eastern Mediterranean, British FCO</i>
Professor Christine Bell	<i>Professor, Constitutional Law and Assistant Principal (Global Justice); Co-director, Global Justice Academy</i>
Rebecca Sutton	<i>Research Fellow, Political Settlements Research Programme</i>
Rajesh Rai	<i>Lawyer; Founder, HIC & Human Energy (Uganda) Ltd; and Former Director, Joint Council for Welfare of Immigrants</i>
Dermot Ahern	<i>Former Irish Member of Parliament and Government Minister</i>
David Gorman	<i>Regional Director, Eurasia, Centre for Humanitarian Dialogue (HD)</i>
Aleka Kessler	<i>Project Associate, Syria, Centre for Humanitarian Dialogue (HD)</i>

Dr. Emre Korkmaz	<i>Oxford Üniversitesi Teknoloji ve Küresel İlişkiler Merkezi</i>
Elina Papadimouli	<i>Siyasi Danışman, Dış Politika, AB Türkiye Delegasyonu</i>
Sema Kılıçer	<i>Siyasi Danışman, İnsan Hakları, AB Türkiye Delegasyonu</i>
Eleanor Johnson	<i>Araştırma Analisti – Doğu Akdeniz Bölgesi, Birleşik Krallık Dışişleri Bakanlığı</i>
Profesör Christine Bell	<i>Profesör, Anayasa Hukuku ve Küresel Adalet; Eş yönetici, Küresel Adalet Akademisi</i>
Rebecca Sutton	<i>Araştırmacı, Siyasi Anlaşmalar Araştırma Programı</i>
Rajesh Rai	<i>Avukat, HIC & Human Energy (Uganda) Şirketi'nin kurucusu ve Göçmen Refahı Ortak Konseyi Eski Yöneticisi</i>
Dermot Ahern	<i>Eski İrlanda Milletvekili ve Bakan</i>
David Gorman	<i>İnsani Diyalog Merkezi Avrasya Bölge Yöneticisi</i>
Aleka Kessler	<i>Proje Ortağı, Suriye, İnsani Diyalog Merkezi</i>
Mervyn Frost	<i>Profesör, Uluslararası İlişkiler, Savaş Çalışmaları Bölümü, King's College London</i>

- Mervyn Frost** *Professor, International Relations, Department of War Studies, King's College London*
- Mehmet Asutay** *Professor, Middle Eastern and Islamic Political Economy; Finance, Durham University Business School*
- Priscialla Hayner** *Co-founder, International Center for Transitional Justice; UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts; & DPI Board Member*
- Arild Humlen** *Lawyer and Director, Norwegian Bar Association's Legal Committee & DPI Board Member*
- Nick Stewart QC** *Barrister and Deputy High Court Judge; Former Chair, Bar Human Rights Committee of England and Wales; & Chairman of the Board, DPI*
- Kerim Yildiz** *Chief Executive Officer, Democratic Progress Institute*
- Yeshim Harris** *Chief Operating Officer, Democratic Progress Institute*
- Esra Elmas** *Head of Turkey Programme, Democratic Progress Institute*
- David Murphy** *Project Officer, Democratic Progress Institute*
- Katya Paus** *Programme Officer, Turkey Programme, Democratic Progress Institute*

- Mehmet Asutay** *Profesör, Ortadoğu ve İslami Politik Ekonomisi, Finans, Durham University Business School*
- Priscialla Hayner** *Kurucu Ortak, Uluslararası Geçiş Dönemi Adaleti Merkezi, BM Siyasi İşler Arabuluculuk Uzmanları Ekibi & DPI Kurul Üyesi*
- Arild Humlen** *Avukat, Norveç Barosu Hukuk Komitesi Yöneticisi, DPI Kurul Üyesi*
- Nick Stewart QC** *Avukat, Yüksek Mahkeme Yargıcı; İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komitesi Eski Başkanı & DPI Kurul Başkanı*
- Kerim Yıldız** *İcra Kurulu Başkanı, Demokratik Gelişim Enstitüsü*
- Yeşim Harris** *Operasyon Müdürü, Demokratik Gelişim Enstitüsü*
- Esra Elmas** *Türkiye Programı Yöneticisi, Demokratik Gelişim Enstitüsü*
- David Murphy** *Proje Çalışanı, Demokratik Gelişim Enstitüsü*
- Katya Paus** *Program Çalışanı, Türkiye Programı, Demokratik Gelişim Enstitüsü*

Participant List (Media Meeting)

Ali Bayramoğlu	<i>Political Commentator at TV 5</i>
Alper Grmş	<i>Columnist at Serbestiyet</i>
Ayşegl Doğan	<i>TV Journalist</i>
Bekir Gneş	<i>Journalist at Gazeze Emek</i>
Elif akır	<i>Columnist at Daily Karar</i>
Emine Uak Erdoğan	<i>Columnist at Sivilsayfalar</i>
Ferda Balancar	<i>Journalist, Agos</i>
Mahmut Bozarıslan	<i>Senior Journalist, Amerikanın Sesi</i>
Nagehan Alı	<i>Columnist at Daily Habertrk</i>
Nihal Bengis Karaca	<i>Columnist at Daily Gazete Habertrk</i>
Oral alıřlar	<i>Columnist at Daily Posta</i>
Semanur Snmez	<i>Deputy News Manager at Channel 7</i>
Sevilay Yılman	<i>TV Programmer Habertrk TV</i>
Vahap oşkun	<i>Columnist Serbestiyet</i>
Yıldıray Oğur	<i>Columnist at Daily Karar</i>
Dr Emre Korkmaz	<i>University of Oxford & Centre for Technology and Global Affairs</i>
Catherine McManus	<i>Deputy Head of Mission, Embassy of the Republic of Ireland to Ankara</i>

Katılımcı Listesi (Medya Toplantısı)

Ali Bayramoğlu	<i>TV 5 Siyaset Yorumcusu</i>
Alper Grmş	<i>Serbestiyet Kşe Yazarı</i>
Ayşegl Doğan	<i>Televizyon Habercisi</i>
Bekir Gneş	<i>Gazete Emek'te Gazeteci</i>
Elif akır	<i>Karar Kşe Yazarı</i>
Emine Uak Erdoğan	<i>Sivilsayfalar Kşe Yazarı</i>
Ferda Balancar	<i>Agos'ta Gazeteci</i>
Mahmut Bozarıslan	<i>Amerika'nın Sesi'nde Gazeteci</i>
Nagehan Alı	<i>Habertrk Kşe Yazarı</i>
Nihal Bengis Karaca	<i>Habertrk Kşe Yazarı</i>
Oral alıřlar	<i>Posta'da Kşe Yazarı</i>
Semanur Snmez	<i>Kanal 7 Haber Mdr</i>
Sevilay Yılman	<i>Habertrk TV'de Programcı</i>
Vahap oşkun	<i>Serbestiyet Kşe Yazarı</i>
Yıldıray Oğur	<i>Karar Kşe Yazarı</i>
Dr. Emre Korkmaz	<i>Oxford niversitesi Teknoloji ve Kresel İlişkiler Merkezi</i>
Catherine McManus	<i>Misyon Başkanı Yardımcısı, İrlanda Cumhuriyeti Ankara Bykeliliđi</i>

Eleanor Johnson	<i>Research Analyst - Eastern Mediterranean, FCO</i>
Elina Papadimouli	<i>Political Counsellor of the European Union Delegation to Turkey</i>
James Rizzo	<i>European Commission, Policy Officer, DG Neighbourhood and Enlargement negotiation</i>
Maria Kanellopoulou	<i>Head of Communications, Delegation of the European Union to Turkey</i>
Sema Kilicer	<i>Political Officer, Human Rights, Delegation of the European Union to Turkey</i>
Vegard Ellefsen	<i>Former Norwegian Ambassador to Turkey</i>
Deniz Cebe	<i>Interpreter</i>
Eren Buğlalılar	<i>Interpreter</i>
Kerim Yıldız	<i>Chief Executive Officer, Democratic Progress Institute</i>
Yeshim Harris	<i>Chief Operating Officer, Democratic Progress Institute</i>
Esra Elmas	<i>Head of Turkey Programme, Democratic Progress Institute</i>
David Murphy	<i>Project Officer, Democratic Progress Institute</i>
Ulpjana Ruka	<i>Programme Officer, Democratic Progress Institute</i>
Katya Paus	<i>Programme Officer, Turkey Programme, Democratic Progress Institute</i>

Eleanor Johnson	<i>Araştırma Analisti – Doğu Akdeniz, Birleşik Krallık Dışişleri Bakanlığı</i>
Elina Papadimouli	<i>AB Türkiye Delegasyonu Siyasi Danışmanı</i>
James Rizzo	<i>Avrupa Komisyonu, Siyaset Danışmanı, Komşuluk ve Genişleme Müzakereleri Direktörlüğü</i>
Maria Kanellopoulou	<i>AB Türkiye Delegasyonu İletişim Başkanı</i>
Sema Kılıçer	<i>Siyasi İşler Danışmanı, AB Türkiye Delegasyonu</i>
Vegard Ellefsen	<i>Norveç Eski Türkiye Büyükelçisi</i>
Deniz Cebe	<i>Çevirmen</i>
Eren Buğlalılar	<i>Çevirmen</i>
Kerim Yıldız	<i>İcra Kurulu Başkanı, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
Yeshim Harris	<i>Operasyon Müdürü, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
Esra Elmas	<i>Türkiye Programı Yöneticisi, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
David Murphy	<i>Proje Sorumlusu, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
Ulpjana Ruka	<i>Program Görevlisi, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
Katya Paus	<i>Program Görevlisi, Türkiye Programı, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>

DPI Aims and Objectives

Aims and objectives of DPI include:

- To contribute to broadening bases and providing new platforms for discussion on establishing a structured public dialogue on peace and democracy building.
- To provide opportunities, in which different parties are able to draw on comparative studies, analyse and compare various mechanisms used to achieve positive results in similar cases.
- To create an atmosphere whereby different parties share knowledge, ideas, concerns, suggestions and challenges facing the development of a democratic solution in Turkey and the wider region.
- To support, and to strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers.
- To identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence democracy-building.
- Promote and protect human rights regardless of race, colour, sex, language, religion, political persuasion or other belief or opinion.

DPI aims to foster an environment in which different parties share information, ideas, knowledge and concerns connected to the development of democratic solutions and outcomes. Our work supports the development of a pluralistic political arena capable of generating consensus and ownership over work on key issues surrounding democratic solutions at political and local levels.

Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Amaçları ve Hedefleri

DPI'nın amaçları ve hedefleri:

- Barışın ve demokrasinin inşası üzerine yapılandırılmış bir kamusal diyalogun oluşması için gerekli olan tartışma ortamının geliştirilmesi ve genişletilmesi.
- Farklı kesimlerin karşılaştırmalı çalışmalar vesilesiyle bir araya gelerek, farklı dünya örnekleri özelinde benzer durumlarda olumlu sonuçlar elde etmek için kullanılmış çeşitli mekanizmaları incelemesine ve analiz etmesine olanak sağlamak. Farklı kesimlerin bir araya gelerek Türkiye ve daha geniş bir coğrafyada demokratik bir çözümün geliştirilmesine yönelik bilgilerini, düşüncelerini, endişelerini, önerilerini, kaygılarını ve karşılaşılan zorlukları paylaştığı bir ortam yaratmak. Akademisyenler, sivil toplum örgütleri ve karar alıcılar arasındaki işbirliğinin desteklemek ve güçlendirmek.
- Ortak öncelikleri belirlemek ve demokrasi inşası sürecini ve süreç katılımı etkileyecek yenilikçi yaklaşımlar geliştirmek. Din, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi görüş ve inanç farkı gözetmeksizin insan haklarını teşvik etmek ve korumak.

Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI), Türkiye'de demokratik bir çözümün geliştirilmesi için, farklı kesimlerin bir araya gelerek bilgilerini, fi-

We focus on providing expertise and practical frameworks to encourage stronger public debates and involvements in promoting peace and democracy building internationally. Within this context DPI aims to contribute to the establishment of a structured public dialogue on peace and democratic advancement, as well as to widen and create new existing platforms for discussions on peace and democracy building. In order to achieve this we seek to encourage an environment of inclusive, frank, structured discussions whereby different parties are in the position to openly share knowledge, concerns and suggestions for democracy building and strengthening across multiple levels.

DPI's objective throughout this process is to identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence the process of finding democratic solutions. DPI also aims to support and strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers through its projects and output. Comparative studies of relevant situations are seen as an effective tool for ensuring that the mistakes of others are not repeated or perpetuated. Therefore we see comparative analysis of models of peace and democracy building to be central to the achievement of our aims and objectives.

kirlerini, kaygılarını ve önerilerini paylaştıkları bir ortamı teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Çalışmalarımız, demokratik çözümün sağlanması için kilit önem taşıyan konularda fikir birliğine varma ve uzlaşılan konuları sahiplenme yeteneğine sahip çoğulcu bir siyasi alanın geliştirilmesini desteklemektedir.

Kurum olarak güçlü bir kamusal tartışmayı; barışı ve demokrasiyi uluslararası düzeyde geliştirmeye yönelik katılımları teşvik etmek için uzmanlığa ve pratiğe dayalı bir bakış açısıyla hareket ediyoruz. Bu çerçevede barış ve demokratik ilerleme konusunda yapılandırılmış bir kamusal tartışmanın oluşturulmasına katkıda bulunmayı; barış ve demokrasi inşası tartışmaları için yeni platformlar yaratmayı ve mevcut platformları genişletmeyi amaçlıyoruz.

Bu amaçlara ulaşabilmenin gereği olarak, farklı kesimlerin demokrasinin inşası ve güçlendirmesi için bilgilerini, endişelerini ve önerilerini açıkça paylaşabilecekleri kapsayıcı, samimi ve yapılandırılmış tartışma ortamını çeşitli seviyelerde teşvik etmeye çalışıyoruz. DPI olarak farklı projelerimiz aracılığıyla akademi, sivil toplum ve karar alıcılar arasındaki işbirliğini desteklemeyi ve güçlendirmeyi de hedefliyoruz.

Board Members Yönetim Kurulu Üyeleri

Kerim Yıldız

(Chief Executive Officer / İcra Kurulu Başkanı)

Kerim Yıldız is an expert in conflict resolution, peacebuilding, international human rights law and minority rights, having worked on numerous projects in these areas over his career. Yıldız has received a number of awards, including from the Lawyers Committee for Human Rights for his services to protect human rights and promote the rule of law in 1996, and the Sigrid Rausing Trust's Human Rights award for Leadership in Indigenous and Minority Rights in 2005. Yıldız is also a recipient of the 2011 Gruber Prize for Justice. He has also written extensively on international humanitarian law, conflict, and various human rights mechanisms.

Kerim Yıldız çatışma çözümü, barışın inşası, uluslararası insan hakları ve azınlık hakları konusunda uzman bir isimdir ve kariyeri boyunca bu alanlarda çok çeşitli projelerde çalışmıştır. Kerim Yıldız, 1996 yılında insan haklarının korunması ve hukuk kurallarının uygulanması yönündeki çabalarından ötürü İnsan Hakları İçin Avukatlar Komitesi Ödülü'ne, 2005'te Sigrid Rausing Trust Vakfı'nın Azınlık Hakları alanında Liderlik Ödülü'ne ve 2011'de ise Gruber Vakfı Uluslararası Adalet Ödülü'ne layık görülmüştür. Uluslararası insan hakları hukuku, insancıl hukuk ve azınlık hakları konularında önemli bir isim olan Yıldız, uluslararası insan hakları hukuku ve insan hakları mekanizmaları üzerine çok sayıda yazılı esere sahiptir.

Nicholas Stewart QC

(Chair / Yönetim Kurulu Başkanı)

Nicholas Stewart, QC, is a barrister and Deputy High Court Judge (Chancery and Queen's Bench Divisions) in the United Kingdom. He is the former Chair of the Bar Human Rights Committee of England and Wales and former President of the Union Internationale des Avocats. He has appeared at all court levels in England and Wales, before the Privy Council on appeals from Malaysia, Singapore, Hong Kong and the Bahamas, and in the High Court of the Republic of Singapore and the European Court of Human Rights. Stewart has also been the chair of the Dialogue Advisory Group since its founding in 2008.

Tecrübeli bir hukukçu olan Nick Stewart Birleşik Krallık Yüksek Mahkemesi (Chancery and Queen's Bench Birimi) ikinci hâkimidir. Geçmişte İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komitesi Başkanlığı (Bar Human Rights Committee of England and Wales) ve Uluslararası Avukatlar Birliği (Union Internationale des Avocats) başkanlığı görevlerinde bulunmuştur. İngiltere ve Galler'de gerçekleşen ve Malezya, Singapur, Hong Kong, Bahamalar, Singapur ve Avrupa İnsan Hakları mahkemelerinin temyiz konseylerinde görüş bildirdi. Stewart, 2008'deki kuruluşundan bu yana Diyalog Danışma Grubunun başkanlığını da yürütüyor.

Priscilla Hayner

Priscilla Hayner is co-founder of the International Center for Transitional Justice and is currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts. She is a global expert on truth commissions and transitional justice initiatives and has authored several books on these topics, including Unspeakable Truths, which analyses truth commissions globally. Hayner has recently engaged in the recent Colombia talks as transitional justice advisor to Norway, and in the 2008 Kenya negotiations as human rights advisor to former UN Secretary-General Kofi Annan and the United Nations-African Union

mediation team. Hayner has also worked significantly in the implementation stages following a peace agreement or transition, including Sierra Leone in 1999 and South Sudan in 2015.

Geçiş Dönemi Adaleti için Uluslararası Merkez'in (International Center for Transitional Justice) kurucularından olan Priscilla Hayner, aynı zamanda BM Kıdemli Arabuluculuk Danışmanları Ekibi'ndedir. Hakikat komisyonları, geçiş dönemi adaleti inisiyatifleri ve mekanizmaları konusunda küresel bir uzman olan Hayner, hakikat komisyonlarını küresel olarak analiz eden Unspeakable Truths (Konulmayan Gerçekler) da dahil olmak üzere, alanda pek çok yayına sahiptir. Hayner, yakın zamanda Kolombiya barış görüşmelerinde Norveç'in geçiş dönemi adaleti danışmanı olarak ve 2008 Kenya müzakerelerinde eski BM Genel Sekreteri Kofi Annan ve Birleşmiş Milletler-Afrika Birliği arabuluculuk ekibinin insan hakları danışmanı olarak görev yapmıştır. Hayner, 1999'da Sierra Leone ve 2015'te Güney Sudan da dahil olmak üzere birçok ülkede, barış anlaşması ve geçiş sonrası uygulamaları konularında çalışmalar yapmıştır.

Arild Humlen

Arild Humlen is a lawyer and Director of the Norwegian Bar Association's Legal Committee. He is widely published within a number of jurisdictions, with emphasis on international civil law and human rights, and he has lectured at the law faculty of several universities in Norway. Humlen is the recipient of the Honor Prize of the Bar Association of Oslo for his work on the rule of law and in 2015 he was awarded the Honor Prize from the international organisation Save the Children for his efforts to strengthen the legal rights of children.

Hukukçu olan Arild Humlen aynı zamanda Norveç Barosu Hukuk Komitesi'nin direktörüdür. Uluslararası medeni hukuk ve insan hakları gibi yargı alanları üzerine çok sayıda yazısı yayınlanmış, Norveç'te bir dizi hukuk fakültesinde ders vermiştir. Oslo Barosu bünyesinde Sığınmacılık ve Göçmenlik Hukuku Davaları Çalışma Grubu başkanı olarak yaptığı çalışmalardan dolayı Oslo Barosu Onur Ödülü'ne layık görülmüştür.

Jacki Muirhead

Jacki Muirhead was appointed Chambers Administrator at Devereux Chambers, London, UK, in November 2015. Her previous roles include Practice Director at FJ Cleveland LLP, Business Manager at Counsels' Chambers Limited and Deputy Advocates Clerk at the Faculty of Advocates, UK.

Şu anda Devereux Chambers isimli hukuk firmasında üst düzey yönetici olarak görev yapan Jacki Muirhead bu görevinden önce Cleveland Hukuk Firması çalışma direktörü, Counsel's Chambers Limited isimli hukukçular odasında şef katip ve Avukatlar Fakültesi'nde (Faculty of Advocates) pazarlama müdürü olarak çalışmıştır.

Antonia Potter Prentice

Antonia Potter Prentice is currently the Director of Alliance 2015 – a global network of humanitarian and development organisations. Prentice has extensive experience on a range of humanitarian, development, peacemaking and peacebuilding issues through

her previous positions, including interim Senior Gender Adviser to the Joint Peace Fund for Myanmar and providing technical advice to the Office of the Special Envoy of the UN Secretary General to the Yemen peace process. Prentice has also been involved in various international organisations including UN Women, Dialogue Advisory Group, and Centre for Humanitarian Dialogue. Prentice co-founded the Athena Consortium as part of which she acts as Senior Manager on Mediation Support, Gender and Inclusion for the Crisis Management Initiative (CMI) and as Senior Adviser to the European Institute for Peace (EIP).

Antonia Potter Prentice, insani yardım kuruluşlarının ve kalkınma örgütlerinin küresel ağı olan İttifak 2015'in direktörüdür. Prentice, Myanmar için Ortak Barış Fonu'na geçici Kıdemli Cinsiyet Danışmanı ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Yemen Özel Elçisi Ofisi'ne teknik

tavsiyeler vermek de dahil olmak üzere insanlcl faaliyetler, kalkınma, barış yapma ve barış inşası gibi konularda sivil toplum bünyesinde 17 yıllık bir çalışma tecrübesine sahiptir. BM Kadınları, Diyalog Danışma Grubu ve İnsani Yardım Diyalogu Merkezi gibi çeşitli uluslararası örgütlerde görev yapan Prentice, kurucuları arasında yer aldığı Athena Konsorsiyomu Arabuluculuk Desteği, Toplumsal Cinsiyet ve Kaynaştırma için Kriz Yönetimi İnsiyatifi'nde yöneticilik ve Avrupa Barış Enstitüsü'ne (EIP) başdanışmanlık yapmaktadır.

Catherine Woollard

Catherine Woollard is the current Secretary General for ECRE, the European Council for Refugees and Exiles, a pan-European alliance of 96 NGOs protecting and advancing the rights of refugees, asylum seekers and displaced persons. Previously she served as the Director of the Brussels Office of Independent Diplomats, and from 2008 to 2014 she was the Executive Director of the European Peacebuilding Liaison Office (EPLO) – a Brussels-based network of not-for-profit organisations working on conflict prevention and peacebuilding. She also held the positions of Director of Policy, Communications and Comparative Learning at Conciliation Resources, Senior Programme Coordinator (South East Europe/CIS/Turkey) at Transparency International and Europe/Central Asia Programme Coordinator at Minority Rights Group International. Woollard has additionally worked as a consultant advising governments on anti-corruption and governance reform, as a lecturer in political science, teaching and researching on the EU and international politics, and for the UK civil service.

Catherine Woollard, Avrupa Mülteci ve Sürgünler Konseyi (ECRE) Genel Sekreteri'dir. ECRE, Avrupa ülkelerinin ittifakına dayalı ve uluslararası koruma alanında çalışan yaklaşık 96 sivil toplum kuruluşunun üye olduğu bir ağıdır. Geçmişte Bağımsız Diplomatlar Grubu'nun Brüksel Ofis Direktörü olarak çalışan Woollard 2008-2014 yılları arasında çatışmanın önlenmesi ve barışın inşası üzerine çalışan sivil toplum

kuruluşlarının oluşturduğu bir ağ olan Avrupa Barış İnşası İrtibat Bürosu'nun direktörü olarak görev yapmıştır. Conciliation Resources'da Siyaset, İletişim ve Karşılaştırmalı Öğrenme Birimi Direktörü, Transparency International'da Güneydoğu Avrupa ve Türkiye Kıdemli Program Koordinatörü, Minority Rights Group'da Avrupa ve Orta Asya Program Koordinatörü olarak görev yapmıştır. Hükümetlere yolsuzluk konusunda danışmanlık hizmeti vermiş, akademisyen olarak Birleşik Krallık'taki kamu kurumu çalışanlarına siyaset bilimi, AB üzerine eğitim ve araştırma ve uluslararası politika alanlarında dersler vermiştir.

Council of Experts Uzmanlar Kurulu Üyeleri

Bertie Ahern

Bertie Ahern is the former Taoiseach (Prime Minister) of Ireland, a position to which he was elected following numerous Ministerial appointments as well as that of Deputy Prime Minister. A defining moment of Mr Ahern's three terms in office as Taoiseach was the successful negotiation of the Good Friday Agreement in April 1998. Mr Ahern held the Presidency of the European Council in 2004, presiding over the historic enlargement of the EU to 27 member states. Since leaving Government in 2008 Mr Ahern has dedicated his time to conflict resolution and is actively involved with many groups around the world. Current roles include Co-Chair of The Inter Action Council; Member of the Clinton Global Initiative; Member of the International Group dealing with the conflict in the Basque Country; Honorary Adjunct Professor of Mediation and Conflict Intervention in NUI Maynooth; Member of the Kennedy Institute of NUI Maynooth; Member of the Institute for Cultural Diplomacy, Berlin; Member of the Varkey Gems Foundation Advisory Board; Member of Crisis Management Initiative; Member of the World Economic Forum Agenda Council on Negotiation and Conflict Resolution; Member of the IMAN Foundation; Advisor to the Legislative Leadership Institute Academy of Foreign Affairs; Senior Advisor to the International Advisory Council to the Harvard International Negotiation Programme; and Director of Co-operation Ireland.

Tecrübeli bir siyasetçi olan Bertie Ahern bir dizi bakanlık görevinden sonra İrlanda Cumhuriyeti Başbakanı olarak görev yapmıştır. Bertie Ahern'in başbakanlık yaptığı dönemdeki en belirleyici gelişme 1998 yılının Nisan ayında Hayırlı Cuma Anlaşması'yla sonuçlanan barış görüşmesi müzakerelerinin başlatılması olmuştur. Ahern, 2004 yılında

Avrupa Konseyi başkanlığı görevini yürütürken Avrupa Birliği'nin üye ülke sayısının 27'ye çıktığı tarihsel süreçte payı olan en önemli isimlerden biri olmuştur. 2008 yılında aktif siyasetten çekilen Bertie Ahern o tarihten bu yana bütün zamanını çatışma çözümü çalışmalarına ayırmakta ve bu amaçla pek çok grupta temaslarda bulunmaktadır. Ahern'in hali hazırda sahip olduğu ünvanlar şunlardır: The Inter Action Council Eşbaşkanlığı, Clinton Küresel İnsiyatifi Üyeliği, Bask Ülkesindeki Çatışma Üzerine Çalışma Yürüten Uluslararası Grup Üyeliği, İrlanda Ulusal Üniversitesi Arabuluculuk ve Çatışmaya Müdahale Bölümü Fahri Profesörlüğü, Berlin Kültürel Diplomasi Enstitüsü Üyeliği, Varkey Gems Vakfı Danışma Kurulu Üyeliği, Kriz İdaresi İnsiyatifi Üyeliği, Dünya Ekonomik Forumu Müzakere ve Çatışma Çözümü Forumu Konsey Üyeliği, Harvard Uluslararası Müzakere Programı Uluslararası Danışmanlar Konseyi Başkanlığıdır.

Dermot Ahern

Dermot Ahern is a former Irish Member of Parliament and Government Minister and was a key figure for more than 20 years in the Irish peace process, including in negotiations for the Good Friday Agreement and the St Andrews Agreement. He also has extensive experience at the EU Council level, including as a key negotiator and signatory to the Constitutional and Lisbon Treaties. In 2005, he was appointed by the then UN Secretary General Kofi Annan, to be a Special Envoy on the issue of UN Reform.

Geçmişte İrlanda Parlamentosu milletvekiliği ve kabinede bakanlık görevlerinde bulunan Dermot Ahern, 20 yıldan fazla bir süre İrlanda barış sürecinde anahtar bir rol oynamıştır ve bu süre içinde Belfast Anlaşması (Hayırlı Cuma Anlaşması) ve St. Andrews Anlaşması için yapılan müzakerelere dahil olmuştur. AB Konseyi seviyesinde de önemli tecrübeleri olan Ahern, AB Anayasası ve Lizbon Antlaşmaları sürecinde de önemli bir arabulucu ve imzacı olmuştur. 2005 yılında dönemin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan tarafından BM Reformu konusunda özel temsilci olarak atanmıştır.

Prof. Dr. Aşkın Asan

Professor Dr. Aşkın Asan is an executive board member of the Maarif Foundation, a member of Turkey's Democracy Platform, and a faculty member at Istanbul Ticaret University. Elected as a

Member of the Turkish Grand National Assembly from

Ankara, Prof. Dr. Asan served as a vice president of the Parliamentary Assembly of the Mediterranean and was a member of the Turkish Delegation of the Parliamentary Union of the Organisation of the Islamic Conference during her time in parliamentary office. She is a former Deputy Minister of Family and Social Policies (2011-2014) and was Rector of Avrasya University in Trabzon between 2014-2017.

Maarif Vakfı Mütevelli Heyeti üyesi ve Türkiye Demokrasi Platformu kurucu üyesi olan Aşkın Asan, 23. Dönem'de Ankara Milletvekili olarak Parlamentoda görev yaptı. TBMM'de Akdeniz Parlamenter Asamblesi (APA) Türk Grubu Başkanı, Milli Eğitim, Gençlik ve Spor Komisyonu ve İKÖPAB Türk Grubu Üyesi oldu. 2011-2014 Yılları arasında Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Bakan Yardımcısı görevini yürüttü. 2014-2017 yılları arasında Avrasya Üniversitesi'nin rektörlüğünü yapan Asan, şu an İstanbul Ticaret Üniversitesi öğretim üyesidir.

Prof. Dr. Mehmet Asutay

Professor Dr. Mehmet Asutay is a Professor of Middle Eastern and Islamic Political Economy & Finance at the Durham University Business School, UK. He researches, teaches and supervises research on

Islamic political economy and finance, Middle Eastern economic development and finance, the political economy of the Middle East, including Turkish and Kurdish political economies. He is the Director of the Durham Centre for Islamic Economics and Finance and the Managing Editor of the Review of Islamic Economics, as well as Associate Editor of the American Journal of Islamic Social Science. He is the Honorary Treasurer of the BRISMES (British Society for Middle Eastern Studies); and of the IAIE (International Association for Islamic Economics).

Ali Bayramoğlu

Ali Bayramoğlu is a writer and political commentator. Since 1994, he has contributed as a columnist for a variety of newspapers. He is currently a columnist for Al-Monitor. He is a member of the former Wise Persons Committee in Turkey, established by

then-Prime Minister Erdoğan.

Yazar ve siyaset yorumcusu olan Ali Bayramoğlu uzun yıllar günlük yayınlanan Yeni Şafak gazetesinde köşe yazarlığı yapmıştır. Recep Tayyip Erdoğan'ın başbakanlığı döneminde oluşturulan Akil İnsanlar Heyetinde yer almıştır. Bayramoğlu köşe yazılarına şu an Al-Monitor'de devam etmektedir.

Prof. Christine Bell

Professor Christine Bell is a legal expert based in Edinburgh, Scotland. She is Professor of Constitutional Law and Assistant Principal (Global Justice) at the University of Edinburgh, Co-director of the Global Justice Academy, and a member of the British Academy. She was chairperson of the Belfast-based human rights organization, the Committee on the Administration of Justice, from 1995-7, and a founder member of the Northern Ireland Human Rights Commission established under the terms of the Belfast Agreement. In 1999 she was a member of the European Commission's Committee of Experts on Fundamental Rights. She is an expert on transitional jus-

tice, peace negotiations, constitutional law and human rights law. She regularly conducts training on these topics for diplomats, mediators and lawyers, has been involved as a legal advisor in a number of peace negotiations, and acted as an expert in transitional justice for the UN Secretary-General, the Office of the High Commissioner for Human Rights, and UNIFEM.

İskoçya'nın başkenti Edinburgh'ta faaliyet yürüten bir hukukçudur. Edinburgh Üniversitesi'nde Anayasa hukuku profesörü olarak ve aynı üniversite bünyesindeki Küresel Adalet Projesinde Müdür yardımcısı olarak görev yapmaktadır. İngiliz Akademisi üyesi de olan Bell, 1995-1997 yılları arasında Belfast merkezli İnsan Hakları örgütü Adalet İdaresi Komisyonu başkanı ve Belfast Anlaşması şartları çerçevesinde kurulan Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu kurucu üyesi olarak görev yaptı. 1999'da ise Avrupa Komisyonu Temel Haklar Uzmanlar Komitesi üyeliğinde bulundu. Temel uzmanlık alanları Geçiş Dönemi Adaleti, Barış Müzakereleri, Anayasa Hukuku ve İnsan Hakları olan Prof. Bell, aynı zamanda bu konularda diplomat, arabulucu ve hukukçulara eğitim vermekte, BM Genel Sekreterliği, İnsan Hakları Yüksek Komiserliği Ofisi ve UNIFEM'in de dahil olduğu kurumlarda hukuk danışmanı olarak görev yapmaktadır.

Cengiz Çandar

Cengiz Çandar is currently a columnist for Al-Monitor, a widely respected online magazine that provides analysis on Turkey and the Middle East. He is a former war correspondent and an expert on the Middle East. He served as a special adviser to the former Turkish president, Turgut Ozal. Cengiz Çandar is a Distinguished Visiting Scholar at the Stockholm University Institute for Turkish Studies (SUITS).

Kıdemli bir gazeteci ve köşe yazarı olan Çandar uzun yıllar Radikal gazetesi için köşe yazarlığı yapmıştır. Al Monitor haber sitesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Ortadoğu konusunda önemli bir uzman olan Çandar, bir dönem savaş muhabiri olarak çalışmış ve Türkiye eski Cumhurbaşkanı merhum Turgut Özal'a özel danışmanlık yapmıştır.

Andy Carl

Andy Carl is an independent expert on conflict resolution and public participation in peace processes. He believes that building peace is not an act of charity but an act of justice. He co-founded and was Executive Director of Conciliation Resources. Previously, he was the first Programme Director with International Alert. He is currently an Honorary Fellow of Practice at the School of Law, University of Edinburgh. He serves as an adviser to a number of peacebuilding initiatives including the Inclusive Peace and Transition Initiative at the Graduate Institute in Geneva, the Legal Tools for Peace-Making Project in Cambridge, and the Oxford Research Group, London.

Andy Carl çatışma çözümü ve barış süreçlerine kamusal katılımın sağlanması üzerine çalışan bağımsız bir uzmandır. Barışın inşasının bir hayırseverlik faaliyetinden ziyade adaletin yerine getirilmesi çabası olduğuna inanan Carl, çatışma Çözümü alanında çalışan etkili kurumlardan biri olan Conciliation Resources'un kurucularından biridir. Bir dönem Uluslararası Uyarı (International Alert) isimli kurumda Program Direktörü olarak görev yapan Carl, halen Edinburgh Üniversitesi Hukuk Fakültesi bünyesinde Fahri Bilim Kurulu Üyesi olarak görev yapmaktadır. Barış inşası üzerine çalışan Cenevre Mezunlar İnsiyatifi bünyesindeki Barış ve Geçiş Dönemi İnsiyatifi, Cambridge'te yürütülen Barışın İnşası için Yasal Araçlar Projesi ve Londra'da faaliyet yürüten Oxford Araştırma Grubu gibi bir dizi kurum ve oluşuma danışmanlık yapmaya devam etmektedir.

Dr. Vahap Coşkun

Dr. Vahap Coşkun is a Professor of Law at University of Dicle in Diyarbakır where he also completed his bachelor's and master's degrees in law. Coşkun received his PhD from Ankara University Faculty of Law. He has written for Serbestiyet and Kurdistan24 online newspaper. He has published books on human rights, constitutional law, po-

litical theory and social peace. Coşkun was a member of the former Wise Persons Commission in Turkey (Central Anatolian Region).

Dr. Vahap Coşkun Diyarbakır'da, Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğretim üyesidir. Lisans ve lisansüstü eğitimini Dicle Üniversite-si'nde tamamladıktan sonra Ankara Üniversitesi'nde Hukuk Doktoru tamamlamıştır. Serbestiyet ve Kurdistan 24 online gazetesinde makale yazan Coşkun, insan hakları, anayasa hukuku, siyasal teori ve toplumsal barış konulu kitaplar yayınlamıştır. Coşkun, Akil İnsanlar Ko-misyonu'nun İç Anadolu bölgesi üyesiydi.

Ayşegül Doğan

Ayşegül Doğan is a journalist who has conducted interviews, created news files and programmes for independent news platforms. She studied at the Faculty of Cultural Mediation and Communications at Metz University, and Paris School of Journalism. As a student, she worked at the Ankara bureau of Agence-France Presse (AFP), the Paris bureau of Courier International and at the Kurdish service of The Voice of America. She worked as a programme creator at Radyo Ekin, and as a translator-journalist for the Turkish edition of Le Monde Diplomatique. She was a lecturer at the Kurdology department of National Institute of Oriental Languages and Civilizations in Paris. She worked on political communications for a long time. From its establishment in 2011 to its closure in 2016, she worked as a programme coordinator at IMC TV. She prepared and presented the programme "Gündem Müzakere" on the same channel.

Bağımsız haber platformlarına özel röportaj, haber dosyası ve prog-ramlar hazırlayan gazeteci Ayşegül Doğan; Metz Üniversitesi Med-yasyon Kültürel ve İletişim Fakültesi'nin ardından eğitimine Paris Yük-sek Gazetecilik Okulu'nda devam etti. Okul yıllarında, Fransız Haber Ajansı-AFP'nin Ankara, Courier International'in Paris bürosunda ve Amerika'nın Sesi Kürtçe servisinde gazeteciliği deneyimledi. Radyo Ekin'de programcı, Le Monde Diplomatique Türkçe'de çevirmen gaze-teci olarak çalıştı. Paris'te yaşadığı süre içinde Doğu Dilleri ve Me-

deniyetleri Enstitüsü Kürdoloji bölümünde okutmanlık yaptı. Uzunca bir süre siyaset iletişimi ile ilgilendi. 2011'de kurulan IMC TV 2016'da kapatılana dek; program koordinatörü olarak çalıştı. Aynı kanalda "Gündem Müzakere" programını hazırladı ve sundu. Halen ülkesindeki pek çok meslektaşısı gibi etik ilkelere bağlı; bağımsız bir gazeteci olarak çalışma arayışı, istek ve heyecanını koruyor.

Prof. Dr. Fazıl Hüsni Erdem

Dr. Fazıl Hüsni Erdem is Professor of Constitution-al Law and Head of the Department of Constitu-tional Law at Dicle University, Diyarbakır. In 2007, Erdem was a member of the commission which was established to draft a new constitution to replace the Constitution of 1982 which was introduced following the coup d'état of 1980. Erdem was a member of the Wise Persons Committee in Tur-key, established by then Prime Minister Erdoğan, in the team that was responsible for the South-eastern Anatolia Region.

Fazıl Hüsni Erdem Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hu-kuku Anabilim Dalı Başkanı'dır. 2007'de, 1980 darbesinin takiben yür-rürlüğe giren 1982 darbe anayasasını değiştirmek üzere kurulan yeni anayasa hazırlama komisyonunda yer almıştır. Erdem, 2013'de Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Prof. Dr. Salomón Lerner Febres

Professor Dr. Salomón Lerner Febres holds a PhD in Philosophy from Université Catholique de Lou-vain. He is Executive President of the Center for Democracy and Human Rights and Professor and Rector Emeritus of Pontifical Catholic University of Peru. He is former President of the Truth and Reconciliation Commis-sion of Peru. Prof. Lerner has given many talks and speeches about the

role and the nature of university, the problems of scholar research in higher education and about ethics and public culture. Furthermore, he has participated in numerous conferences in Peru and other countries about violence and pacification. In addition, he has been a speaker and panellist in multiple workshops and symposiums about the work and findings of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. He has received several honorary doctorates as well as numerous recognitions and distinctions of governments and international human rights institutions.

Prof. Salomón felsefe alanındaki doktora eğitimini Belçika'daki Université Catholique de Louvain'de tamamlamıştır. Peru'daki Pontifical Catholic Üniversitesinin onursal rektörü sıfatını taşıyan Prof. Salomón Lerner Febres, aynı üniversite bünyesindeki Demokrasi ve İnsan Hakları Merkezi'nin de başkanlığını yapmaktadır. Peru Hakikat ve Uzlaşma Komisyonu eski başkanıdır. Üniversitenin rolü ve doğası, akademik çalışmalarda karşılaşılan zorluklar, etik ve kamu kültürü konulu çok sayıda konuşma yapmış, şiddet ve pasifizm konusunda Peru başta olmak üzere pek çok ülkede yapılan konferanslara konuşmacı olarak katılmıştır.

Prof. Mervyn Frost

Professor Mervyn Frost teaches International Relations, and was former Head of the Department of War Studies, at King's College London, UK. He was previously Chair of Politics at the University of Natal, Durban, South Africa and was President of the South African Political Studies Association. He currently sits on the editorial boards of International Political Sociology and the Journal of International Political Theory, among others. He is an expert on human rights in international relations, humanitarian intervention, justice in world politics, democratising global governance, the just war tradition in an era of New Wars, and ethics in a globalising world.

Londra'daki King's College'in Savaş Çalışmaları bölümünün başkanlığını yapmaktadır. Daha önce Güney Afrika'nın Durban şehrindeki Natal Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi bölümünün başkanlığını yapmıştır.

Güney Afrika Siyaset Çalışmaları Enstitüsü Başkanlığı görevinde bulunan Profesör Frost, İnsan Hakları ve Uluslararası İlişkiler, İnsancıl Müdahale, Dünya Siyasetinde Adalet, Küresel Yönetimin Demokratikleştirilmesi, Yeni Savaşlar Döneminde Adil Savaş Geleneği ve Küreselleşen Dünyada Etik gibi konularda uzman bir isimdir.

Martin Griffiths

Martin Griffiths is a senior international mediator and currently the UN's Envoy to Yemen. From 1999 to 2010 he was the founding Director of the Centre for Humanitarian Dialogue in Geneva where he specialised in developing political dialogue between governments and insurgents in a range of countries across Asia, Africa and Europe. He is a co-founder of Inter Mediate, a London based NGO devoted to conflict resolution, and has worked for international organisations including UNICEF, Save the Children, Action Aid, and the European Institute of Peace. Griffiths has also worked in the British Diplomatic Service and for the UN, including as Director of the Department of Humanitarian Affairs (Geneva), Deputy to the Emergency Relief Coordinator (New York), Regional Humanitarian Coordinator for the Great Lakes, Regional Coordinator in the Balkans and Deputy Head of the Supervisory Mission in Syria (UNSMIS).

Üst düzeyde uluslararası bir arabulucu olan Martin Griffiths, uluslararası bir arabulucudur ve yakın zamanda BM Yemen Özel Temsilcisi olarak atanmıştır. Asya, Afrika ve Avrupa kıtalarındaki çeşitli ülkelerde hükümetler ile isyancı gruplar arasında siyasi diyalog geliştirilmesi üzerine çalışan Cenevre'deki İnsani Diyalog Merkezi'nin (Centre for Humanitarian Dialogue) kurucu direktörü olan Martin Griffiths 1999-2010 yılları arasında bu görevi sürdürmüştür. Çatışma çözümü üzerine çalışan Londra merkezli Inter Mediate'in kurucuları arasında bulunan Griffiths, UNICEF, Save the Children ve Action Aid isimli uluslararası kurumlarda da görev yapmıştır. İngiltere Diploması Servisi'ndeki hizmetlerinin yanı sıra Birleşmiş Milletler bünyesinde Cenevre Ofisi'nde İnsani Faaliyetler Bölümü'nde yönetici, New York ofisinde Acil Yardım

Kezban Hatemi

Kezban Hatemi holds an LL.B. from Istanbul University and is registered with the Istanbul Bar Association. She has worked as a self employed lawyer, as well as Turkey's National Commission to UNESCO and a campaigner and advocate during the Bosnian War. She was involved in drafting the Turkish Civil Code and Law of Foundations as well as in preparing the legal groundwork for the chapters on Religious Freedoms and Minorities and Community Foundations within the Framework Law of Harmonization prepared by Turkey in preparation for EU accession. She has published articles on women's, minority groups, children, animals and human rights and the fight against drugs. She is a member of the former Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, and sits on the Board of Trustees of the Technical University and the Darulacaze Foundation.

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra İstanbul Barosuna kayıtlı olarak avukatlık yapmaya başlamıştır. Serbest avukatlık yapmanın yanı sıra UNESCO Türkiye Milli Komisyonu'nda hukukçu olarak görev yapmış, Bosna savaşı sırasında sürdürülen savaş karşıtı kampanyalarda aktif olarak yer almıştır. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyelik süreci gereği hazırlanan Uyum Yasaları Çerçeve Yasasının Dini Özgürlükler, Azınlıklar ve Vakıflar ile ilgili bölümlerine ilişkin hukuki çalışmalarda yer almış, Türk Ceza Kanunu ve Vakıflar Kanunu'nun taslaklarının hazırlanmasında görev almıştır. İnsan hakları, kadın hakları, azınlık hakları, çocuk hakları, hayvan hakları ve uyuşturucu ile mücadele konularında çok sayıda yazılı eseri vardır. Recep Tayyip Erdoğan'ın başbakanlığı döneminde oluşturulan Akil İnsanlar Heyetinde yer almıştır. Bunun yanı sıra İstanbul Üniversitesi ile Darulacaze Vakfı Mütevelli he yetlerinde görev yapmaktadır.

Dr. Edel Hughes

Dr. Edel Hughes is a Senior Lecturer in Law at Middlesex University. Prior to joining Middlesex University, Dr Hughes was a Senior Lecturer in Law at the University of East London and a Lecturer in Law and the University of Limerick. She was awarded an LL.M. and a PhD in International Human Rights Law from the National University of Ireland, Galway, in 2003 and 2009, respectively. Her research interests are in the areas of international human rights law, public international law, and conflict transformation, with a regional interest in Turkey and the Middle East. She has published widely on these areas.

Dr. Edel Hughes, Middlesex Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde kıdemli öğretim üyesidir. Daha önce Doğu Londra Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Limerick Üniversitesi'nde görev yapan Hughes, doktorasını 2003-2009 yılları arasında İrlanda Ulusal Üniversitesi'nde Uluslararası İnsan Hakları Hukuku alanında tamamlamıştır. Hughes'un birçok yayınının da bulunduğu çalışma alanları içinde, Orta Doğu'yu ve Türkiye'yi de kapsayan şekilde, uluslararası insan hakları hukuku, uluslararası kamu hukuku ve çatışma çözümü yer almaktadır.

Kadir İnanır

Kadir İnanır was born in 1949 Fatsa, Ordu. He is an acclaimed actor and director, and has starred in well over a hundred films. He has won several awards for his work in Turkish cinema. He graduated from Marmara University Faculty of Communication. In 2013 he became a member of the Wise Persons Committee for the Mediterranean region.

Ünlü oyuncu ve yönetmen Kadir İnanır, 100'ü aşkın filmde rol almış ve Türk sinemasına katkılarından dolayı pek çok ödüle layık görülmüştür. 1949 senesinde Ordu, Fatsa'da doğan İnanır, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon Bölümünden mezun olmuştur. 2013 senesinde barış sürecini yönetmek amacıyla kurulan Akil İnsanlar Heyeti'ne Akdeniz Bölgesi temsilcisi olarak girmiştir.

Prof. Dr. Ahmet İnsel

Professor Ahmet İnsel is a former faculty member of Galatasaray University in Istanbul, Turkey and Paris 1 Panthéon Sorbonne University, France. He is Managing Editor of the Turkish editing house, İletişim, and member of the editorial board of monthly review, Birikim. He is a regular columnist at Cumhuriyet newspaper and an author who published several books and articles in both Turkish and French.

İletişim Yayınları Yayın Kurulu Koordinatörlüğünü yürüten Ahmet İnsel, Galatasaray Üniversitesi ve Paris 1 Panthéon-Sorbonne Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmıştır. Birikim Dergisi yayın kolektifi üyesi ve Cumhuriyet Gazetesinde köşe yazarıdır. Türkçe ve Fransızca olmak üzere çok sayıda kitabı ve makalesi bulunmaktadır.

Avila Kilmurray

Avila Kilmurray is a founding member of the Northern Ireland Women's Coalition. She was part of the Coalition's negotiating team for the Good Friday Agreement and has written extensively on community action, the women's movement and conflict transformation. She serves as an adviser on the Ireland Committee of the Joseph Rowntree Charitable Trust as well as a board member of Conciliation Resources (UK) and the Institute for British Irish Studies. She was the first Women's Officer for the Transport & General Workers Union for Ireland (1990-1994) and from 1994-2014 she was Director of the Community Foundation for Northern Ireland, managing EU PEACE funding for the re-integration of political ex-prisoners in Northern Ireland as well as support for community-based peace building. She is a recipient of the Raymond Georis Prize for Innovative Philanthropy through the European Foundation Centre. Kilmurray is working as a consultant with The Social Change Initiative to support work with the Migrant Learning Exchange Programme and learning on peace building.

Prof. Ram Manikkalingam

Professor Ram Manikkalingam is founder and director of the Dialogue Advisory Group, an independent organisation that facilitates political dialogue to reduce violence. He is a member of the Special Presidential Task Force on Reconciliation in Sri Lanka and teaches politics at the University of Amsterdam. Previously, he was a Senior Advisor on the Sri Lankan peace process to then President Kumaratunga. He has served as an advisor with Ambassador rank at the Sri Lanka Mission to the United Nations in New York and prior to that he was an advisor on International Security to the Rockefeller Foundation. He is an expert on issues pertaining to conflict, multiculturalism and democracy, and has authored multiple works on these topics. He is a founding board member of the Laksham Kadirgamar Institute for Strategic Studies and International Relations, Colombo, Sri Lanka.

Amsterdam Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümünde misafir Profesör olarak görev yapmaktadır. Sri Lanka devlet başkanına barış süreci için danışmanlık yapmıştır. Danışmanlık görevini hala sürdürmektedir. Uzmanlık alanları arasında çatışma, çokkültürlülük, demokrasi gibi konular bulunan Prof. Ram Manikkalingam, Sri Lanka'daki Laks-ham Kadirgamar Stratejik Çalışmalar ve Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nün kurucu üyesi ve yönetim kurulu üyesidir.

Bejan Matur

Bejan Matur is a renowned Turkey-based author and poet. She has published ten works of poetry and prose. In her writing she focuses mainly on Kurdish politics, the Armenian issue, minority issues, prison literature and women's rights. She has won several literary prizes and her work has been translated into over 28 languages. She was formerly Director of the Diyarbakır Cultural Art Foundation (DKSV). She is a columnist for the Daily Zaman, and occasionally for the English version, Today's Zaman.

Türkiye'nin önde gelen şair ve yazarlarından biridir. Şiir ve gazetecilik alanında yayımlanmış 10 kitabı bulunmaktadır. 2012 yılının başına kadar yazdığı düzenli köşe yazılarında Kürt siyaseti, Ermeni sorunu, gündelik siyaset, azınlık sorunları, cezaevi yazıları ve kadın sorunu gibi konuları işlemiştir. Yapıtları 28 değişik dile çevrilen Matur, çok sayıda edebiyat ödülü sahibidir. Diyarbakır Kültür ve Sanat Vakfı Kurucu Başkanlığı görevinde bulunmuştur.

Prof. Monica McWilliams

Professor Monica McWilliams teaches in the Transitional Justice Institute at Ulster University in Northern Ireland. She currently serves on a three-person panel established by the Northern Ireland government to make recommendations on the disbandment of paramilitary organi-

sations in Northern Ireland. During the Northern Ireland peace process, Prof. McWilliams co-founded the Northern Ireland Women's Coalition political party and was elected as a delegate to the Multi-Party Peace Negotiations, which took place in 1996 to 1998. She was also elected to serve as a member of the Northern Ireland Legislative Assembly from 1998 to 2003. Prof. McWilliams is a signatory of the Belfast/Good Friday Agreement and has chaired the Implementation Committee on Human Rights on behalf of the British and Irish governments. For her role in delivering the peace agreement in Northern Ireland, Prof. McWilliams was one recipient of the John F. Kennedy Leadership and Courage Award.

Prof. Monica McWilliams, Ulster Üniversitesi'ndeki Geçiş Dönemi Adaleti Enstitüsü'ne bağlı Kadın Çalışmaları Bölümü'nde öğretim üyesidir. 2005- 2011 yılları arasında Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu Komiseri olarak Kuzey İrlanda Haklar Beyannamesi için tavsiyeler hazırlamaktan sorumlu olarak görev yapmıştır. Kuzey İrlanda Kadın Komisyonu'nun kurucularından olan Prof. McWilliams 1998 yılında Belfast (Hayırlı Cuma) Barış Anlaşması'nın imzalanmasıyla sonuçlanan Çok Partili Barış Görüşmeleri'nde yer almıştır.

Hanne Melfald

Hanne Melfald worked with the Norwegian Ministry of Foreign Affairs for eight years including as the Senior Adviser to the Secretariat of the Foreign Minister of Norway before she became a Project Manager in HD's Eurasia office in 2015. She previously worked for the United Nations for six years including two years with the United Nations Assistance Mission in Afghanistan as Special Assistant to the Special Representative of the Secretary-General. She has also worked for the United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs in Nepal and Geneva, as well as for the Norwegian Refugee Council and the Norwegian Directorate of Immigration. Melfald has a degree in International Relations from the University of Bergen and the University of California, Santa Barbara, as well as a Master's degree in Political Science from the University of Oslo.

Hanne Melfald, başkanışmanlık dahil olmak üzere 8 yıl boyunca Norveç Dışışleri Bakanlığı bünyesinde çeşitli görevlerde bulunmuş, 2015 yılından itibaren İnsani Diyalog için Merkez isimli kurumun Avrasya biriminde Proje Müdürü olarak çalışmaya başlamıştır. Geçmişte Birleşmiş Milletler bünyesinde görev almış, bu görevi sırasında 2 yıl boyunca Birleşmiş Milletler'in Afganistan Yardım Misyonunda BM Genel Sekreteri Özel Temsilcisi olarak görev yapmıştır. Ayrıca Birleşmiş Milletler Cenevre Yerleşkesi bünyesinde bulunan Nepal İnsani Yardım Koordinasyon Ofisinde de görev almıştır. Bir dönem Norveç Sığınmacılar Konseyi ve Norveç Göçmenlik İşleri Müdürlüğünde çalışan Hanna Melfald Norveç'in Bergen ve ABD'nin Kaliforniya Üniversitelerinde aldığı Uluslararası İlişkiler eğitimini Oslo Üniversitesinde aldığı Siyaset Bilimi yüksek lisans eğitimiyle tamamlamıştır.

Roelf Meyer

Meyer is currently a consultant on international peace processes having advised parties in Northern Ireland, Sri Lanka, Rwanda, Burundi, Iraq, Kosovo, the Basque Region, Guyana, Bolivia, Kenya, Madagascar, and South Sudan. Meyer's experience in international peace processes stems from his involvement in the settlement of the South African conflict in which he was the government's chief negotiator in constitutional negotiations with the ANC's chief negotiator and current South African President, Cyril Ramaphosa. Negotiating the end of apartheid and paving the way for South Africa's first democratic elections in 1994, Meyer continued his post as Minister of Constitutional Affairs in the Cabinet of the new President, Nelson Mandela. Meyer retired as a Member of Parliament and as the Gauteng leader of the National Party in 1996 and co-founded the United Democratic Movement (UDM) political party the following year. Retiring from politics in 2000, Meyer has since held a number of international positions, including membership of the Strategy Committee of the Project on Justice in Times of Transition at Harvard University.

Roelf Meyer, Güney Afrika'daki barış sürecinde iktidar partisi Ulusal Parti adına başmüzakereci olarak görev yapmıştır. O dönem Afrika Ulusal Kongresi (ANC) adına başmüzakereci olarak görev yapan ve şu an Güney Afrika devlet başkanı olan Cyril Ramaphosa ile birlikte yürüttüğü müzakereler sonrasında Güney Afrika'daki ırkçı apartheid rejim sona erdirilmiş ve 1994 yılında ülkedeki ilk özgür seçimlerin yapılması sağlanmıştır. Yapılan seçim sonrası yeni devlet başkanı seçilen Nelson Mandela kurduğu ilk hükümette Roelf Meyer'e Anayasal İlişkilerden Sorumlu Bakan olarak görev vermiştir. Roelf Meyer 2011-2014 yılları arasında Güney Afrika Savunma Değerlendirme Komitesine başkanlık yapmış, aynı zamanda aktif olan bazı barış süreçlerine dahil olarak Kuzey İrlanda, Sri Lanka, Ruanda, Burundi, Irak, Kosova, Bask Bölgesi, Guyana, Bolivya, Kenya, Madagaskar ve Güney Sudan'da çatışan taraflara danışmanlık yapmıştır.

Mark Muller QC

Mark Muller, QC, is a senior advocate at Doughty Street Chambers (London) and the Scottish Faculty of Advocates (Edinburgh) where he specialises in public international law and human rights. Muller is also currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts and is the UN Special Envoy to Syria in the Syrian peace talks. He has many years' experience of advising numerous international bodies, such as Humanitarian Dialogue (Geneva) and Inter-Mediate (London) on conflict resolution, mediation, confidence-building, ceasefires, power-sharing, humanitarian law, constitution-making and dialogue processes. Muller also co-founded Beyond Borders and the Delfina Foundation.

Mark Muller Londra merkezli Doughty Street Chambers Hukuk Bürosu'na ve Edinburg'daki İskoç Avukatlar Birliği'ne bağlı olarak çalışan tecrübeli bir hukukçudur. Uluslararası kamu hukuku ve insan hakları hukuku alanında uzman olan Muller, Afganistan, Libya, Irak ve Suriye gibi çeşitli çatışma alanlarında uzun seneler çatışma çözümü, arabuluculuk, çatışmasızlık ve iktidar paylaşımı konusunda danışmanlık hizmeti

vermiştir. 2005'den bu yana *İnsani Diyalog için Merkez (Centre for Humanitarian Dialogue)*, *Çatışma Ötesi (Beyond Borders)* ve *Inter Mediate (Arabulucu)* isimli kurumlara kıdemli danışmanlık yapmaktadır. Harvard Hukuk Fakültesi üyesi olan Muller bir dönem İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu başkanlığı ve Barolar Konseyi Hukukun Üstünlüğü Birimi başkanlığı görevlerini de yürütmüştür. Kültürel diyalog yoluyla barışı ve uluslararası anlayışı teşvik etme amacıyla İskoçya'da kurulan *Sınırlar Ötesi (Beyond Borders)* isimli oluşumun kurucusu olan Muller halen *BM Siyasal İlişkiler Birimi bünyesindeki Arabulucular Destek Ekibinde Kıdemli Arabuluculuk Uzmanı* olarak görev yapmaktadır.

Avni Özgürel

Mehmet Avni Özgürel is a Turkish journalist, author and screenwriter. Having worked in several newspapers such as Daily Sabah and Radikal, Özgürel is currently the editor in chief of the daily Yeni Birlik and a

TV programmer at TRT Haber. He is the screenwriter of the 2007 Turkish film, *Zincirbozan*, on the 1980 Turkish coup d'état, *Sultan Avrupa'da* (2009), on Sultan Abdülaziz's 1867 trip to Europe; and *Mahpeyker* (2010): *Kösem Sultan*, on Kösem Sultan. He is also the screenwriter and producer of 2014 Turkish film, *Darbe (Coup)*, on the February 07, 2012 Turkish intelligence crisis. In 2013 he was appointed a member of the Wise Persons Committee in Turkey established by then Prime Minister Erdoğan.

Gazeteci-yazar Avni Özgürel, uzun yıllar Milliyet, Akşam, Sabah ve Radikal gibi çeşitli gazetelerde haber müdürlüğü ve köşe yazarlığı yaptı. 2013 yılında Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir. 1980 darbesini konu eden belgesel film Zincirbozan (2007), Sultan Abdülaziz'in 1867'de Avrupa'ya yaptığı yolculuğu konu eden Sultan Avrupa'da (2009), Mahpeyker: Kösem Sultan (2010) ve 7 Şubat Millî İstihbarat Teşkilatı (MIT) operasyonunun anlatıldığı "Darbe" filmleri senaristliğini ve yapımcılığını üstlendiği projeler arasındadır. Özgürel, şu anda Yeni Birlik gazetesinin sahibi ve genel yayın yönetmenidir. Ayrıca TRT Haber'de program yapmaktadır.

Prof. John Packer

Professor John Packer is Associate Professor of Law and Director of the Human Rights Research and Education Centre (HRREC) at the University of Ottawa in Canada. Prof. Packer has worked for inter-governmental organisations for over 20 years, including in Geneva for the UN High Commissioner for Refugees, the International Labour Organisation, and for the UN High Commissioner for Human Rights. From 1995 to 2004, Prof. Packer served as Senior Legal Adviser and then the first Director of the Office of the OSCE High Commissioner on National Minorities in The Hague. In 2012 – 2014, Prof. Packer was a Constitutions and Process Design Expert on the United Nation's Standby Team of Mediation Experts attached to the Department of Political Affairs, advising in numerous peace processes and political transitions around the world focusing on conflict prevention and resolution, diversity management, constitutional and legal reform, and the protection of human rights.

Dr. John Packer Kanada'da Ottawa Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde doçent ve İnsan Hakları Araştırma ve Eğitim Merkezi (Human Rights Research and Education Centre) müdürüdür. 20 yıl boyunca Packer BM Mülteciler Yüksek Komiserliği, Uluslararası Çalışma Örgütü ve BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği gibi Cenevre'de bulunan hükümetler arası örgütlerde çalışmıştır. 1995'ten 2004'e kadar Lahey'de Packer Kıdemli Hukuk Danışmanı, ardından da Ulusal Azınlıklar Yüksek Komiserliği birinci müdürü olarak görev almıştır. 2012-2014 yıllarında Packer BM Arabuluculuk Uzmanlar Ekibi siyasi ilişkiler biriminde Anayasa ve Süreçlerin Tasarımı Uzmanı olarak yer aldı. Dünyadaki birçok barış süreci ve siyasi geçişler konusunda danışmanlık yapan Pecker, çatışma önleme ve çözümü, çeşitlilik yönetimi, anayasa ve hukuk reformları ve insan hakları korumasına odaklanmıştır.

Dr. John Packer Kanada'da Ottawa Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde doçent ve İnsan Hakları Araştırma ve Eğitim Merkezi (Human Rights Research and Education Centre) müdürüdür. 20 yıl boyunca Packer BM Mülteciler Yüksek Komiserliği, Uluslararası Çalışma Örgütü ve BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği gibi Cenevre'de bulunan hükümetler arası örgütlerde çalışmıştır. 1995'ten 2004'e kadar Lahey'de Packer Kıdemli Hukuk Danışmanı, ardından da Ulusal Azınlıklar Yüksek Komiserliği birinci müdürü olarak görev almıştır. 2012-2014 yıllarında Packer BM Arabuluculuk Uzmanlar Ekibi siyasi ilişkiler biriminde Anayasa ve Süreçlerin Tasarımı Uzmanı olarak yer aldı. Dünyadaki birçok barış süreci ve siyasi geçişler konusunda danışmanlık yapan Pecker, çatışma önleme ve çözümü, çeşitlilik yönetimi, anayasa ve hukuk reformları ve insan hakları korumasına odaklanmıştır.

Jonathan Powell

Jonathan Powell is the founder and CEO of Inter Mediate, an NGO devoted to conflict resolution around the world. In 2014, Powell was appointed by former Prime Minister David Cameron to be the UK's Special Envoy to Libya. He also served as Tony Blair's Chief of Staff in opposition from 1995 to 1997 and again as his Chief of Staff in Downing Street from 1997 to 2007. Prior to his involvement in British politics, Powell was the British Government's chief negotiator on Northern Ireland from 1997 to 2007 and played a key part in leading the peace negotiations and its implementation.

Ortadoğu, Latin Amerika ve Asya'da yaşanan çatışmaların çözümü üzerine çalışan ve devletten bağımsız arabuluculuk kurumu olan Birleşik Krallık merkezli Inter Mediate'in kurucusudur ve İcra Kurulu Başkanıdır. 2014 yılında Birleşik Krallık Başbakanı David Cameron tarafından Libya konusunda Özel Temsilci olarak atanmıştır. 1995-2007 yılları arasında Birleşik Krallık eski Başbakanı Tony Blair kabinesinde Başbakanlık Personel Daire Başkanlığı görevinde bulunmuş, 1997 yılından itibaren Kuzey İrlanda sorununun çözümü için yapılan görüşmelere Britanya adına başmüzakereci olarak katılmıştır. 1978-79 yılları arasında BBC ve Granada TV için gazeteci olarak çalışmış, 1979-1994 yılları arasında ise Britanya adına diplomatlık yapmıştır.

Sir Kieran Prendergast

Sir Kieran Prendergast is a former British diplomat who served as the Under-Secretary General for Political Affairs at the United Nations from 1997 to 2005 and as High Commissioner to Kenya from 1992 to 1995 and to Zimbabwe from 1989 to 1992. During his time at the UN, Prendergast stressed the human rights violations and ethnic cleansing that occurred during the War in Darfur and was involved in the 2004 Cyprus reunification negotiations. Since his retirement from the UN, he has conducted research at the Belfer Center for Science and International Affairs (United States) and

is a member of the Advisory Council of Independent Diplomat (United States). Prendergast also holds a number of positions, including Chairman of the Anglo-Turkish Society, a Trustee of the Beit Trust, and Senior Adviser at the Centre for Humanitarian Dialogue.

Birleşik Krallık Dışişleri Bakanlığı bünyesinde aralarında Kıbrıs, Türkiye, İsrail, Hollanda, Kenya ve ABD'de diplomat olarak çalışmıştır. Birleşik Krallık Dışişleri ve Milletler Topluluğu Bürosu'nun (Foreign and Commonwealth Office) Güney Afrika'daki Apartheid rejimi ve Namibya konularıyla ilgilenen birimine başkanlık etmiştir. Bir dönem BM Siyasal İlişkiler Biriminde Müsteşar olarak çalışmış, BM Genel Sekreteri'nin Barış ve Güvenlik konulu yönetim kurulu toplantılarının düzenleyiciliğini yapmış, Afganistan, Burundi, Kıbrıs, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Doğu Timor gibi bölgelerde barış çabalarına dahil olmuştur.

Rajesh Rai

Rajesh Rai was called to the Bar in 1993 with his areas of expertise including human rights law, immigration and asylum law, and public law. He has been treasurer of 1MCB Chambers (London) since 2015 and has also been a Director of an AIM-listed

investment company where he led their renewable energy portfolio. Rai is a frequent lecturer on a wide variety of legal issues, including immigration and asylum law and freedom of experience (Bar of Armenia), minority linguistic rights (European Parliament), and women's and children's rights in areas of conflict (cross-border conference to NGOs working in Kurdish regions). He is also Founder Director of HIC, a community centred NGO based in Cameroon.

1993 yılında İngiltere ve Galler Barosu'na kaydolmuştur. İnsan Hakları Hukuku, Göçmenlik ve Sığınma Hakkı hukuku ile Kamu Hukuku temel uzmanlık alanlarıdır. Kamerun'daki HIC isimli sivil toplum örgütü ile Uganda'daki Human Energy isimli şirketin kurucusudur. Bir dönem The Joint Council for the Welfare of Immigrants - JCWI - (Göçmenlerin Refahı için Ortak Konsey) direktörlüğünü yapmıştır. Başta İngiltere

ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu adına olmak üzere uluslararası alanda özellikle Avrupa, Asya, Afrika, ABD ve Hindistan'da çok çeşitli hukuki konular üzerine seminerler ve dersler vermiştir.

Sir David Reddaway

Sir David Reddaway is a retired British diplomat currently serving as Chief Executive and Clerk of the Goldsmiths' Company in London. During his previous career in the Foreign and Commonwealth Office, he served as Ambassador to Turkey (2009-2014), Ambassador to Ireland (2006-2009), High Commissioner to Canada (2003-2006), UK Special Representative for Afghanistan (2002), and Charge d'Affaires in Iran (1990-1993). His other assignments were to Argentina, India, Spain, and Iran, where he was first posted during the Iranian Revolution.

Halen çeşitli özel şirket ve üniversitelere danışman, yönetim kurulu üyesi ve konsültasyon uzmanı olarak hizmet etmektedir. 2016 yılının Ocak ayından bu yana Londra Üniversitesi bünyesindeki Goldsmith Koleji'nde Konsey üyesi ve Goldsmith şirketinde yönetici katip olarak görev yapmaya başlamıştır. Bir dönem Birleşik Krallık adına Türkiye ve İrlanda Cumhuriyeti Büyükelçisi olarak görev yapan Reddaway bu görevinden önce Birleşik Krallık adına Kanada'da Yüksek Misyon Temsilcisi, Afganistan'da Özel Temsilci, İran'da ise Diplomatik temsilci olarak görev yapmıştır. Bu görevlerinin yanı sıra İspanya, Arjantin, ve Hindistan'da diplomatik görevler üstlenmiştir.

Prof. Naomi Roht-Arriaza

Professor Naomi Roht-Arriaza is a Distinguished Professor of Law at the Hastings College of Law, University of California (San Francisco) and is renowned globally for her expertise in transitional justice, international human rights law, and international humanitarian

law. She has extensive knowledge of, and experience in, post-conflict procedures in Latin America and Africa. Roht-Arriaza has contributed to the defence of human rights through legal and social counselling, her position as academic chair, and her published academic works.

Prof. Naomi Roht-Arriaza Amerika Birleşik Devletleri'nin San Francisco şehrindeki UC Hastings College of the Law isimli Hukuk okulunda öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Geçiş Dönemi Adaleti, İnsan Hakları İhlalleri, Uluslararası Ceza Hukuku ve Küresel Çevre Sorunları gibi konular uzmanlık alanına girmektedir.

Prof. Dr. Mehmet Ufuk Uras

Mehmet Ufuk Uras is a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. He was previously a former leader of the now-defunct University Lecturers' Union (Öğretim Elemanları Sendikası) and was elected the chairman of Freedom and Solidarity Party in 1996. Ufuk resigned from the leadership after the 2002 general election. Ufuk ran a successful campaign as a "common candidate of the Left", standing on the independents' ticket, backed by Kurdish-based Democratic Society Party and several left-wing, environmentalist and pro-peace groups in the 2007 general election. He resigned from the Freedom and Solidarity Party on 19 June 2009. After the Democratic Society Party was dissolved in December 2009, he joined forces with the remaining Kurdish MPs in the Peace and Democracy Party group. On 25 November 2012, he became a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. Ufuk is a member of the Dialogue Group and is the writer of several books on Turkish politics.

Prof. Dr. Mehmet Ufuk Uras İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde lisans, yüksek lisans ve doktora öğrenimini tamamladıktan sonra, milletvekili seçilene kadar İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yardımcı doçent doktor

olarak görev yapmıştır. 22 Temmuz 2007 genel seçimlerinde İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili adayı olmuştur. Seçimlerin sonucunda %3,85 oranıyla yani 81.486 oy alarak İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili olarak 23. dönem meclisine girmiştir. Seçimler öncesinde liderliğinden ayrıldığı Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) Genel başkanlığına 11 Şubat 2008'de yapılan 5. Olağan Kongresi'ni takiben geri dönmüştür. 17 Haziran 2009 tarihinde, partinin dar grupçu bir anlayışa kaydığı düşüncesi ve sol siyasetin daha geniş bir yelpazeye ulaşması iddiasıyla bir grup arkadaşıyla Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nden istifa etmiştir. ÖDP'den ayrılışıyla birlikte Eşitlik ve Demokrasi Partisi kuruluş sürecine katılmıştır. DTP'nin 19 kişiye düşüp grupsuz kalmasından sonra, Kürt sorununun parlamentoda çözülmesi gerektiğini savunarak Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) grubuna katılmıştır. Ufuk Uras, seçim sürecinde, kuruluş çağrısını yaptığı Eşitlik ve Demokrasi Partisi'ne üye olmuştur. 25 Kasım 2012'de kurulan Yeşiller ve Sol Gelecek Partisinin kurucularındandır ve aynı zamanda PM üyesidir. Uras'ın çok sayıda yayını arasında "ÖDP Söyleşileri", "İdeolojilerin Sonu mu?" (Marksist Araştırmaları Destek Ödülü), "Sezgiciliğin Sonu mu?", "Başka Bir Siyaset Mümkün", "Kurtuluş Savaşında Sol", "Siyaset Yazıları" ve "Alternatif Siyaset Arayışları" "Sokaktan Parlamento'ya" "Söz Meclisten Dışarı" ve "Meclis Notları" adlı kitapları da bulunmaktadır.

Prof. Dr. Sevtap Yokuş

Professor Dr Sevtap Yokuş is a Law Faculty Member at İstanbul Altınbas University in the Department of Constitutional Law. She holds a PhD in Public Law from the Faculty of Law, İstanbul University, awarded in 1995 for her thesis which assessed the state of emergency regime in Turkey with reference to the European Convention on Human Rights. She is a widely published expert in the areas of Constitutional Law and Human Rights and has multiple years' experience of working as a university lecturer at undergraduate, postgraduate and doctoral level. She also has experience of working as a lawyer in the European Court of Human Rights.

Prof. Dr. Sevtap Yokuş İstanbul Altınbaş Üniversitesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı öğretim üyesidir. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Kamu Hukuku Doktora Programı bünyesinde başladığı doktorasını "Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin Türkiye'de Olağanüstü Hal Rejimine Etkisi" başlıklı tezle 1995 yılında tamamlamıştır. Akademik görevi sırasında lisans, yüksek lisans ve doktora aşamasında dersler veren Prof. Dr. Yokuş özellikle Anayasa Hukuku ve İnsan hakları Hukuk alanında uzmanlaşmıştır. Ayrıca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuruda pratik avukatlık deneyimi de bulunmaktadır.

Oral Çalışlar

Oral Çalışlar completed his studies at the Ankara University Faculty of Political Sciences. Was President of the Club of Socialist Thought at the university, as well as Secretary-General of the Ankara University Student Union. Wrote for Türk Solu journal which was launched in 1967 and for the Aydınlık journal which was launched in 1968. Was member of the editorial board of Aydınlık journal. Was arrested after the 12th of March 1971 military coup. Remained imprisoned for three years until the Amnesty law adopted in 1974. Was Editor in Chief for the Aydınlık daily newspaper launched in 1978. Was arrested again after the 12th of September 1980 military coup and released in August 1988 after four years in prison. Lived in Hamburg between 1990 and 1992 upon the invitation of the Senate of Hamburg. Worked for Cumhuriyet daily between 1992 and 2008. Broadcast television programmes on different channels, including TRT, 24TV, 360, and SKYTÜRK. Transferred from Cumhuriyet daily to Radikal daily in 2008. Between 2004-2007, he was in board of Turkish Journalists Association. He has a permanent press card. Became Editor in Chief for Taraf daily in 2013. Was part of the Wise People Committee in the same year. Later had to leave Taraf daily alongside Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katırcıoğlu, Mithat Sancar, and Yıldırım Oğur, among others, after the intervention of the Gülen Congregation. Returned to Radikal daily. Started writing

for Posta daily after 2016, when Radikal was discontinued. Continues work as a commentator on TV news channels. Has 20 published books, including The Leaders' Prison, Hz. Ali, Mamak Prison from the 12th of March to 12th of September, The Kurdish Issue with Öcalan and Burkay, My 68 Memoirs, The Alevis, When Deniz and Friends Were Executed, My Childhood in Tarsus, The History of Gulenism. Recipient of a large number of journalism and research awards. Married (1976) to author and journalist İpek Çalışlar. Father of author Reşat Çalışlar.

Oral Çalışlar Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde eğitimi tamamladı. Üniversitede Sosyalist Fikir Kulübü başkanlığını ve Ankara Üniversitesi Öğrenci Birliği genel sekreterliğini yaptı. 1967'de kurulan Türk Solu ve 1967'de kurulan Aydınlık dergileri için yazdı. Ayrıca Aydınlık dergisinin yayın kurulu üyesiydi. 12 Mart 1971 darbesinden sonra tutuklandı ve 1974'te af yasası çıkana kadar üç yıl cezaevinde kaldı. 1978 yılında çıkan Aydınlık Gazetesi'nin yazı işleri müdürlüğünü yaptı. 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında tekrardan tutuklandı ve dört yıl cezaevinde kaldıktan sonra Ağustos 1988'de tahliye edildi. Hamburg Senato'sunun daveti üzerine gittiği Hamburg'da 1990-1992 yılları arasında yaşadı. 1992 ve 2008 yılları arasında Cumhuriyet Gazetesi'nde çalıştı. TRT, 24TV, 360 ve SKYTÜRK de dâhil olmak üzere çeşitli kanallarda televizyon programı yaptı. 2008 yılında Cumhuriyet'ten Radikal Gazetesi'ne geçiş yaptı. 2004-2007 yılları arasında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu'ndaydı. Kendisinin sürekli basın kartı bulunmaktadır. 2013 yılında Taraf Gazetesi Yazı İşleri Müdürü oldu. Aynı yıl Âkil İnsanlar Heyeti'nde yer aldı. Daha sonra, Gülen Cemaati'nin müdahalesi sonucunda, Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katircioğlu, Mithat Sancar, Yıldray Oğur ve diğerleriyle birlikte Taraftan ayrıldı. Radikal'e geri dönüş yaptı. Radikal Gazetesi kapandıktan sonra, 2016 yılında Posta Gazetesi için yazmaya başladı. Televizyon programlarına siyaset yorumcusu olarak katılmaya devam etmektedir. 20 kitap yayınlamıştır. Bunların arasında 'Liderler Hapishanesi', 'Hz. Ali', 'Mamak Askeri Cezaevi', 'Öcalan ve Burkay'la Kürt Sorunu', '68 Anılarım', 'Alevis', 'Denizler İdama Giderken', 'Çocukluğumun Tarsus'u' ve 'Fetullahçılığın Tarihi' de bulunmaktadır. Gazetecilik ve araştırma alanlarında birçok ödüle sahiptir. 1976'dan beri yazar ve gazeteci İpek Çalışlar ile evlidir. Yazar Reşat Çalışlar'ın babasıdır.

David Gorman, Director, Eurasia,

David has more than 25 years of experience in the field of peacemaking. He started his career in the Middle East and he went on to work for international organisations on a wide range of conflicts around the world. David has been based in the Philippines, Indonesia, Liberia, Bosnia as well as the West Bank and Gaza and has been working in Eurasia for the last several years. He graduated from the London School of Economics, was featured in the award winning film 'Miles and War' as well as several publications and has published several articles on mediation.

David'in barış inşası alanında 25 yıldan fazla deneyimi bulunmaktadır. David kariyerine Orta Doğu'da başladı ve daha sonra uluslararası kurumlarda, dünyanın çeşitli yerlerinde olan çatışmalar üzerinde çalıştı. Kendisi Filipinler, Endonezya, Liberya, Bosna, Batı Şeria ve Gazze'de bulundu. Son birkaç yıldır da Avrasya bölgesinde çalışmaktadır. David London School of Economics'den mezun oldu, ödüllü 'Miles and War' filminde ve çeşitli yayınlarda yer aldı ve arabuluculukla ilgili çeşitli makaleler yayımladı.

Vegard Ellefsen

Vegard is a Norwegian diplomat who retired 31 August 2019 from the foreign service when he left his last posting as ambassador to Ankara. He has been twice posted to NATO both as Permanent representative on the North Atlantic Council and deputy to the same position. He has earlier been posted to the Norwegian mission to the U.N. in New York and to the Embassy in Ottawa. In the Norwegian Ministry of foreign affairs he has been Political Director, Director General for the Regional division, Director of the Minister's secretariat and special envoy to the Sudan peace talks and special envoy to Syria and Iraq. Mr. Ellefsen has a Master in Political Science from the University of Oslo.

Norveçli bir diplomat olan Vegard, 31 Ağustos 2019'da dışişlerinden emekli olduğunda Ankara'da büyükelçi olarak görev yapmaktaydı. İki kere NATO'ya atanan Vergard, Kuzey Atlantik Konseyi Daimi Temsilcisi ve Daimi Temsilci Yardımcısı olarak görev yapmıştır. Daha önce-sinde de New York'ta Norveç Birleşmiş Milletler Daimi Temsilciliği'nde ve Ottawa Büyükelçiliği'nde bulundu. Norveç Dış İşleri Bakanlığı'nda Siyasi İşler Direktörü, Bölgesel Bölünme Genel Müdürü, bakanın Özel Kalem Müdürlüğü Direktörü, Sudan barış müzakereleri özel temsilcisi ve Suriye ve Irak özel temsilcisi olarak görev aldı. Ellefsen Oslo Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi yüksek lisansı yapmıştır.

Aleka Kessler

Aleka Kessler works as Project Officer at the Centre for Humanitarian Dialogue (HD). Having joined HD in 2017 to work on Syria, Aleka has been coordinating mediation project in complex conflict settings. Previously, Aleka also worked with Médecins Sans Frontières and the United Nations Association Mexico. She holds a degree in International Relations from the University of Geneva and a Master's degree in Development Studies from the Graduate Institute of International and Development Studies in Geneva, where she specialized in humanitarian affairs, negotiation and conflict resolution.

Aleka Kessler İnsani Diyalog Merkezi'nde (HD) proje sorumlusu olarak çalışmaktadır. Suriye üzerinde çalışmak için 2017 yılında HD'ye katılan Kessler, karmaşık çatışma ortamlarında arabuluculuk projesini yürütmektedir. Kessler daha önce Sınır Tanımayan Doktorlar ve Meksika Birleşmiş Milletler Derneği'nde çalışmıştır. Lisans eğitimini Cenevre Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde tamamlayan Kessler, daha sonra yüksek lisansını yine Cenevre'de bulunan Uluslararası Kalkınma Çalışmaları Yüksek Lisans Enstitüsü'nde (IHEID) Kalkınma Çalışmaları alanında yaptı. Kessler insanı yardım, arabuluculuk ve çatışma çözümü alanlarında uzmanlaşmıştır.

11 Guilford Street
London WC1N 1DH
United Kingdom
+44 (0) 207 405 3835

 democraticprogress.org

 info@democraticprogress.org

 [@DPL_UK](https://twitter.com/DPL_UK)

 [DemocraticProgressInstitute](https://www.facebook.com/DemocraticProgressInstitute)

